

Τα Νέα του Βρυσοχωρίου

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Οκτώβριος
Νοέμβριος
Δεκέμβριος
1996

Αρ. Φύλλου 17
Έτος Ιδρύσεως
1993

ΣΤΟ ΠΕΜΠΤΟ ΕΤΟΣ

Το ελπιδοφόρο ξεκίνημα της εφημερίδας μας τον Ιανουάριο του 1993 εξελίχτηκε, στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, σε μια δημιουργική πορεία, που εμπνεύρεται τη δυναμική μιας αισιόδοξης προοπτικής. Η ευοίωνη αυτή διαπίστωση εδράζεται όχι μόνο στο γεγονός της ευρείας αποδοχής της - από οχτασέλιδη και σε 650 φύλλα που ξεκίνησε, κυκλοφορεί τώρα δωδεκάσέλιδη και σε 850 φύλλα - αλλά και στα θεαματικά αποτελέσματα που πέτυχε κατά την πραγμάτωση των στόχων της.

Στην προσπάθεια επανασύνδεσης των απόδημων Βρυσοχωριτών με τη γενέτειρα γη τους η συμβολή της εφημερίδας μας ήταν μεγάλη. Λειτουργώντας σαν «γέφυρα με την πατρίδα» ξύπνησε σε πολλούς, μετά από δεκαετίες, το νοσταλγικό πόθο για το χωριό και τους έφερε κοντά του. Τέτοια περιστατικά είχαν την ευκαιρία οι κάτοικοι του χωριού να χαρούν πολλά.

Με την παρουσίαση μέσα από τις σελίδες της ενός μεγάλου φάσματος θεμάτων σχετικών με τις δραστηριότητες της Κοινότητας, του Μορφωτικού Συλλόγου και της Ερανικής Επιτροπής δόθηκε η δυνατότητα πολυπλευρής και υπεύθυνης ενημέρωσης, που είχε σαν αποτέλεσμα όχι μόνο τη συμμετοχή των Βρυσοχωριτών στις διάφορες κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις, αλλά και τη συνδρομή τους στην επίλυση πολλών προβλημάτων του χωριού. Έτσι μεγάλη και αποτελεσματική υπήρξε η βοήθεια προς την Ερανική

Επιτροπή για την αναστήλωση του Αγίου Χαράλαμους.

Η συνεχής προβολή της αναγκαιότητας υλοποίησης του έργου της αναστήλωσης, η λεπτομερής ενημέρωση για την πορεία του έργου, η παρακίνηση συγχωριανών και φίλων για οικονομική ενίσχυση είχαν σαν αποτέλεσμα τη συγκέντρωση του ποσού των 24 εκατομμυρίων δραχμών, από τις οποίες τα 18 εκατ. προήλθαν από προσφορές κυρίως Βρυσοχωριτών. Με το ποσό αυτό μπόρεσε να ολοκληρωθεί η πρώτη φάση του έργου και να απομακρυνθεί πλέον οριστικά ο κίνδυνος κατάρρευσης της εκκλησίας.

Η διαπραγμάτευση ιστορικών και λαογραφικών θεμάτων έδωσε τη δυνατότητα στους Βρυσοχωρίτες να αναβαπτιστούν στα καθάρια νερά της πολιτιστικής μας παράδοσης, να ξαναζήσουν περιστατικά και γεγονότα δεμένα με προσωπικά βιώματα και να φτάσουν στις ρίζες τους αντλώντας δύναμη και κουράγιο για τη ζωή. Παράλληλα όμως προβλήθηκε προς τα έξω και ο παραδοσιακός πολιτιστικός μας πλούτος.

Στον τομέα της τουριστικής ανάπτυξης του χωριού η εφημερίδα μας προσπάθησε μέσα από κύρια άρθρα, προτάσεις και σχόλια να υποδείξει τα πλαίσια, μέσα στα οποία πρέπει να κινηθεί ο σχεδιασμός μιας τέτοιας δραστηριότητας. Η αξιοποίηση δηλ. της απaráμλλη φυσικής ομορφιάς του τοπίου θα πρέ-

πει να γίνει χωρίς να αλλοιωθεί το φυσικό και το πολιτιστικό περιβάλλον και στα πλαίσια πάντοτε της ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής.

Η εφημερίδα μας βρίσκεται σε πολύ καλή πορεία. Για να διατηρηθεί όμως αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνωστών-συνδρομητών και να διευρυνθεί ο κύκλος τους χρειάζεται ακόμη μεγαλύτερη ποικιλία θεμάτων, περισσότερες ανταποκρίσεις και περισσότερες συνεργασίες κυρίως σε θέματα συγκέντρωσης ιστορικού και λαογραφικού υλικού σχετικού με το χωριό. Θα μπορέσει έτσι να βελτιωθεί τόσο από πλευράς περιεχομένου, όσο και από πλευράς εμφάνισης. Ήδη στο προηγούμενο φύλλο είχε την τιμή και τη χαρά να φιλοξενήσει σε έγχρωμη φωτογραφία συνοδευμένη από εμπεριστατωμένο κείμενο τη συνάντηση στη Λάρισα του ζεύγους ΜΑΙΚΑ ΔΟΥΚΑΚΗ με αντιπροσώπους του χωριού μας. Η συνάντηση αυτή με τη σπουδαιότερη προσωπικότητα της ελληνικής ομογένειας στην Αμερική είναι αναμφισβήτητο το σημαντικότερο γεγονός, που παρουσιάστηκε, στα χρονικά της εφημερίδας μας. Δεν απομένει παρά να ευχηθούμε η επόμενη συνάντηση να γίνει στο Βρυσοχωριό και να συμπέσει με τα εγκαίνια της αναστηλωμένης πια εκκλησίας του Αγίου Χαράλαμους.

ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Δρ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΘ. ΚΟΥΝΑΒΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΖΑΚΙΔΗ 1919 - 1951

Γράφει η ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ-ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΖΑΚΙΔΗ είναι μία ξεχωριστή και σπουδαία γυναίκα του χωριού μας.

Ξεπέρασε με θέληση και πείσμα τις κοινωνικές προκαταλήψεις εκείνων των χρόνων, ξέφυγε από τη «μοίρα» των γυναικών και κατόρθωσε να γίνει η πρώτη δασκάλα από το Βρυσοχωριό.

Γεννήθηκε το 1919. Πατέρας της ο ευσεβής παπακώστας Μπιζακίδης και μητέρα της η γλυκύτατη Σταματία Δούμα. Η Μαρία ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας. Η Βαγγελή (Κυράτση) ο Δημήτρης, η Δέσποινα (Εξάρχου) τα μεγαλύτερα αδέρφια της. Η Άννα (Βακάρου) το τελευταίο παιδί της οικογένειας.

Η ΜΑΡΙΑ τελείωσε το Δημοτικό στο Βρυσοχωριό. Ήταν άριστη μαθήτρια κι όλοι απορούσαν με τις επιδόσεις της στο σχολείο.

- Τι τα βες παιδί μου τα βιβλία! Κάθισε να πλέξεις, να υφάνεις, να κεντήσεις να κάνεις την προίκα σου. Συμβούλευαν οι θείες και οι γειτόνισσες.

Τελειώνοντας το Δημοτικό έπεσε η βόμβα στο σπίτι. Η ΜΑΡΙΑ ήθελε να συνεχίσει το σχολείο πηγαίνοντας στο Γυμνάσιο. Η οικογένειά της αναστατώθηκε.

Δεν πήγαιναν τα κορίτσια στο Γυμνάσιο τότε. Οι θείες συνηθίζαν σύνεση και προσοχή στον ιερωμένο πατέρα.

Τη μεγάλη απόφαση την πήρε ο αδερφός της ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ. Εξαίρετος άνθρωπος, μορφωμένος, με ευρύ ορίζοντα σκέψης, έπεισε τους γονείς του και το μικρό κορίτσι της οικογένειας γράφεται στο Γυμνάσιο Θελεών Ιωαννίνων. Είχε κερδίσει την πρώτη μεγάλη μάχη και η ΜΑΡΙΑ πετάει από χαρά.

Συν. στη σελ. 7

Ο ΜΟΣ Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΚΑΙ Η
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ
ΕΥΧΟΝΤΑΙ

ΣΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΤΕΣ

ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

1997

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1996 ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Γράφει ο Δρ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Οι χριστουγεννιάτικες διακοπές, μια σύντομη ανάπαυλα στην πολυτάραχη ζωή της εποχής μας, γίνονται χρόνι με το χρόνο πιο ευχάριστες, πιο χαρούμενες και πιο απολαυστικές στο Βρυσοχωριό. Μνήμες ζωντανές που έρχονται απ' τα παλιά, απλές και ευχάριστες στιγμές της ζωής του χωριού, σμίγουν, ανακυκλώνονται και βιώνονται σε νέες εμπειρίες και παραστάσεις. Μικροί και μεγάλοι χαίρονται και απολαμβάνουν την απλοϊκή και φυσική ζωή του χωριού, την εγκάρδιότητα και τα φιλικά αισθήματα των κατοίκων και τις οργανωμένες γιορταστικές εκδηλώσεις, που συγκινούν και προσελκύουν, τέτοιες μέρες, όλο και περισσότερους ξενιτεμένους χωριανούς.

Η προσέλευση συγχωριανών μας ήταν και φέτος αρκετά μεγάλη και περισσότερα από 100 άτομα ήρθαν από την Αθήνα, τη Θεσ/νίκη, την Αλεξανδρούπολη, τη Κιλίκη, την Αλεξάνδρεια, την Πρέβεζα, τη Γερμανία και προπάντων από τα Γιάννενα, για να γιορτάσουν τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά στο Βρυσοχωριό. Η όψη του χωριού άλλαξε. Τα τζάκια που κάπνιζαν, τα χριστουγεννιάτικα δέντρα με τα πολύχρωμα φωτάκια που αναβόσβηναν στις βεράντες των σπιτιών, η κίνηση στους δρόμους, οι χαρούμενες παιδικές φωνές, οι συντροφίες των νέων και οι αμοιβαίες επισκέψεις με τις ευχές και τα καλωσορίσματα ήταν στοιχεία που τόνισαν και χρωμάτισαν το σκηνικό των ημερών και έδωσαν παλμό και ζωντάνια στη ζωή του χωριού.

Συν. στη σελ. 6

ΛΥΣΗ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥ ΣΤΟ ΒΥΡΣΟΧΩΡΙ

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Η θρησκευτικότητα του πάλα ποτέ κόσμου ήτο βαθύτατη. Έτρεμε βέβαια κατά το πνεύμα, την ψυχή και το σώμα ακόμα, όταν ελάμβανε την μεταλαβιά, τη θεία μετάληψη.

Εσέβετο πάντα ιερωμένω. Και οι ληστές ακόμη το 1860 που «**πήγανον τον αρχιερέα της Λεσινίτης και τον απελευθέρωσαν εις την Βωδούσαν, την ώρα της απελευθερώσεως του εφίλησαν με τη σειράν το χέρι όλοι και πρώτος ο καπετάνιος**». Εφημερίς Αναγέννησις 1860.

Αρχιερείς ήταν ο οικονόμος **Παπα Στέργιος Κλέτσιος**, Βωρούσα δε ο παρά τον Αών αμπελότοπος η Μπαϊάσα και όχι το χωριό Βωδούσα.

Αναφέρεται και τούτο. Μια γριά γριούλα τελείωσε τις δουλειές της στο αμπέλι της Σκαρβένας και θεώρησε καλό να φορτώσει και το γαϊδάρω με ξύλα, τα οποία έμασε από το υπερκείμενο βακούφικο δάσος. Αλλά το βράδυ της παρουσιάστηκε γριά μαυροφόρα και της είπε: «να μου φέρεις τα ξύλα που μου πήρες». Εντρομή η γριά, μπροστά στο θάμνο της παρουσίας, το πρωτόφορτωσε τα ξύλα και τρέμοντας τα πήγε πάλι στο δάσος.

Αλλά και το προστατευτικό δάσος του χωριού, το λιβάδι, σώθηκε ακριβώς διότι κατεγάρφη ως βακούφικο. Ποιός τολμούσε να κόψει κλαρί, να μασέ ξύλα από το λιβάδι;

Και αυτοί οι Τούρκοι σέβονταν απόλυτα τα βακούφικα - εκσάρκ. Γι' αυτό και η ανάπτυξη των πολλών μοναστηρίων με τις μεγάλες εκτάσεις.

Όλα αυτά έπαιζαν κανένα ρόλο στον περιορισμό, στη συνείδηση του «**εγκληματία ανθρώπου**» κατά **Λομπρόζο**; ίσως λίγο. Περισσότερο τυπικότητας και λιγότερο βάθος και ουσία.

Περνούσαν οι ληστές από τα μοναστήρια και προσεύχονταν και έταζαν μερίδιο στο μοναστήρι, αν πήγαιναν καλά οι δουλειές. Νήστευαν βέβαια όλη τη Σαρακοστή αλλά το αρνί της Πασχαλίας μπορεί και να το είχαν κλεμένο.

Η εκκλησία όλα αυτά τα έβλεπε' όλα αυτά τα επιτηρούσε. Τόσο με το καλό, την διδασκαλία, το κήρυγμα, το παράδειγμα του πλείστου των ιερέων και τις περιδείξεις, από χωριό σε χωριό των αρχιερέων, επισκόπων, δεσποτάδων. Είχε και ανασταλτικά μέτρα' είχε τα «**επιτίμια**». Είχε προ παντός τον «**αφορισμό**». Ενας τέτοιος αφορισμός έπρεπε και στη Λεσινίτσα' δεν μπόρεσα να βρω κάτι σχετικό με το πότε και το γιατί' αλλά οι αμαρτήσαντες ήταν και πολλοί και προπατώντα και ένας ιερέας. Το 1818 προσέφυγαν στο Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, βεβαίως με αρκετά έξοδα, για λύση του αφορισμού.

Συνήλθε τότε ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως μετά του Πατριάρχου Ιερσολυμών και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. **Πολυκάρπου** και αρκετών ιερωτών συναδέλφων και απεφάσισαν τη λύση του αφορισμού των αμαρτησαντων της Λεσινίτσας.

Παραθέτουμε τη λύση του αφορισμού, ακριβώς κατά το πρωτότυπο.

«**Η μετρίτης ημών μετά των συνδεομένων αυτήν εν των παρόντι τούτε μακαριωτάτου και αγιωτάτου πατριάρχου των Ιερσολυμών και πάσης Παλαιστίνης κ.κ. Πολυκάρπου του εν Αγίω Πνεύματι λίαν αγαπητού και περιποθητού αυτού αδελφού και συλλειτουργού και των περί αυτών ιερωτών συναδέλφων αυτής αρχιερέων και υπερτίμων διά της θείας χάριτος δωρεάς δε και εξουσίας του Παναγίου και ζωοποιού και τελεταρχικού πνεύματος της δοθείσης μεν παρά του Κυρίου και θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού τοις βελαίς και ιεροίς αυτού μαθηταίς και αποστόλοις εις το δεσμεύν και λύειν τας των ανθρώπων αμαρτίας ειρηκότας αυτάς «**Λάβετε πνεύμα Αγίων**» αν τινών αφήτε τας αμαρτίας, αφιένται αυτοί. Αν τινών κρατήτε κεκράντηται και πάλιν όσα και αν δέητε και λύσητε επί της γης, έσται δέδεμένα και δευμένα εν τοις ουρανοίς»** εξ εκείνων δε αλληλοδιαδόχως και εφ' ημάς διάβασης της θείας και εκθείου χάριτος ταύτης, έχομεν συγκεχωρημένως και τοις εν τη επαρχία Ιωαννίνων και χωρίον Λεσινίτσα κοιμηθέντας δούλους του θεού Γεωργίον ιερέα, Αργύριον, Μιχαήλν, Παναγιώτη, Χριστόδουλον, Ιωάννην, Κωνσταντίνον, Αντώνιον, Θεόδωρον και Κωνσταντίνον και λευμμένας παντός ψυχικού και σωματικού αμαρτήματος εν τε τω νυν αιώνι και εν τω μέλλοντι εις όσα και αυτοί ως άνθρωποι όντες' ήμαρτον και εις θεόν επιμύλησαν λόγω έργω ή διανοία εκουσίως ή ακουσίως, εν γνώσει ή εν αγνοία φανερώς ή ή αφανώς και εν πάσις αυτών ταις αισθήσεσιν και είτε υπό κάταναν πατρός ή μητρός αυτών εγένοντο, είτε τω ιδίω αναθήματι υπέπεσαν ή όρκον ώμισαν και τούτον παρέβησαν ή ψευδόρκησαν

ή αράν εκκλησιαστικήν και αφορισμόν εδέξαντο ποτέ παρ' ιερέως ή αρχιερέως ή πατριάρχου δι'... αιτίαν και ραθυμία χρησόμενοι ούτε έτυχον συγχωρήσεως ή τινά των ιερομένων παρεπικράναν λόγω ή έργω και παρ' αυτού δεσμών άλπτον εδέξαντο ή ή γλώσσα αυτών προεκδραμούσα της διανοίας τα μη δόντων είτε και ερθέγγετο ή κατά το του θεού θέλημα και το χριστιανικόν αυτών επάγγελμα ουκ εκυβερνήθησαν, αλλ' εξεστράπησαν της ευθείας οδού και άλλη ή ως είχε το δικαίον επιλιτεύσαντο και τας βελας αυτού εντολάς και νομικάς διαταγας παρέδινον και ηθέτησαν ή πάσει υπερφανίας κρατηθέντες υπέρ (δυσανάνγνωστη λέξη) εφρόνησαν και μεγάλα υπέρ αυτών εφαντάσθησαν φυσιοθήντες υποβολής του αλάτρωτος ή εις έγγραφα εκκλησιαστικά επιτίμια κατά διαφόρους καιρούς επί διαφόρους ευλόγους αιτίας επιδοθέντα υπέπεσαν και εντεύθεν υπό δεσμού επιτίμιου εαυτούς καυθήβαλον ή στόμασι και χείλεσι ευφώνοντο ποτε δι' αισχροκρέδειαν ή άλλην τινά αιτίαν ή υπό μνησικακίας οργή εμμόνω κατά τινος προσήνεχθησαν τα προς βλάβην και ζημίαν εκείνων δολίως παρανεμόμενοι, ή υπό πλεονεξίας και ή γητον ψυχής τους πτωχούς ουκ ήλέησαν ή της προσευχής αυτών και της καθηγιασμένης εκκλησιαστικής ακολουθίας ακήδεια καταχαινωθέντες παρημέλησαν ή τας νησιτομίας ημέρας άνευ σωματικής ανάγκης κατέλυσαν ή τας εορτασμούς ουκ ήρχισαν ή ευθυμίαςιν απόποις... και διανοήμασι και κτήμασιν απόδουσι τη χριστιανική αυτών επαγγελία το της ψυχής ωρών ημύρων και την θεούφαντον στολήν του θεού βαπτίσματος κατεργώσαν ή γοητοίαις και ...προσέσχον και σατανικής επιωδής ή των πνευματικών αυτών πατέρων παρήκουσαν και κατεφρόνησαν και παραβάται εγένοντο των ών υπέσχοντο φυλάξιν ή άλλους ...εμπαθεύσαν αμαρτημάτων και παραπτώμασι κατά διαφόρους καιρούς και τόπους και τρόπους ήλικας οπωδοπήτες περιεπότησαν και καταπεπτόκασι κατά το ανθρωπίνον, εφ ός άπαισι μεταμεληθέντες εξωμολογήσαντο πάντα πνευματικούς πατράσιν και το παρ' αυτών κανόνα από καρδίας εδέξαντο και πληρώσαι προεθυμήθησαν νυν ώφθησαν μεν τα εκτελέσεως αρπαιγνέτες υπό... νυν έτυχον συγχωρήσεως. Εκ τούτων ή πάντων των γνωστών και αγνώστων αμαρτημάτων αυτών και πλημμελημάτων της ανοχής τε και του δεσμού λύομεν αυτούς και ελευθερώς έχομεν και συγκεχωρημένην εν τη του Παναγίου προσκυνήτου πνεύματος δωρεά και παντοδυνάμω εξουσία και χάριτι... διά λήψην ή άλλην τινά ανθρωπίνην ασθένειαν ανεξιμολόγητα έσσαν... πάντα συγχωρήσειεν... αυτοίς ο ελεήμων και φιλόανθρωπος Κύριος δι' ιδίαν αυτού φιλανθρωπίαν και άκραν αγαθότητα. Δέσποτα πολέλαιε. Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών νικησάτωσι το άμπετρον έλεος και ή φιλανθρωπία ή ανήκουστος και μη παρίδεν το συν πλάσμα καταποθήναι τη απώλεια, αλλ' επάκουσοβ ημών των αμαρτωλών και ταπεινών κειτών δεομένων υπέρ των κοιμηθέντων δούλων σου τούτων Γεωργίου ιερέως, Αργύριου, Μιχαήλ, Παναγιώτου, Χριστόδουλου, Ιωάννου, Κωνσταντίνου, Αντωνίου, Θεόδωρου, Κωνσταντίνου και πάντα επικείμενων αυτοίς καθ' οιονδήποτε τρόπον ψυχικών και σωματικών δεσμών διάλυσον και συγχώρησον αυτούς φιλοπαλάχων πάντα τα εν βίω κοινούς και... υπ' αυτών πεπραγμένα, συμπαθή παρίδων άπαντα κατά το σου άφατον έλεος και το πλήθος της σης χρηστότητος... την άβυσσον των οικημένων σου τω πλήθι των αμαρτιών αυτών και πάσας τας ανομίας αυτών εξάλειψαν, οίχη γαρ ελέους άφθονα ρείθρα και συμπαθείας πέλαγος και ευσπλαχνίας άβυσσος και απάλαξον αυτούς της αιωνίου κολάσεως της δε σου

βασιλείας αξίωσον και της εκ δεξιών σου παραστάσεως και τα μεν σώματα αυτών εξ ών συνετέθη διάλυσον... ευδόκησον.

Συ γαρ είπας Κύριε ότι γη ει και εις γην απελεύσει τας δε ψυχάς αυτών εις χώρα ζώντων, εν σκηνάς δικαίων κατάρξον και μετά των εκλεκτών σου συναριθμήσον όπου επισκοπεί το φως του προσώπου σου... πάντας τους απ' αιώνος αγίους σου οίκω... επ' αυτούς και επί ταις ημετέrais δεθήσαιν και παρεκλήσαιν ας προσφέρειν αδιτάκτως ετάχθημεν υπέρ των ιδίων αμαρτημάτων και των του λαού αγωνημάτων των εξηγορασμένων από της κατάρας του νόμου τω αγίω και παναχράντω σου αίματι' φιλόανθρωπε και πολυέλαιε Κύριε, προσβείλεις και ικεσάις της Παναχράντου σου μητρός δεοποιήσης ημών Θεοτόκου και αιεταρθένου Μαρίας του τιμιού ενδόξου προφήτου Προδρόμου και βαπτιστού Ιωάννου των αγίων ενδόξων και πανευφήμων Θεοκρητύκων... αποστόλων και πάντων των αγίων του απ' αιώνος σοι...

Αμίν.
αωιη κατά μήνα Απρίλιον
1818
Εν Χριστώ τω θεώ ευχέτης
Υπογραφή δυσανάνγνωστη

Σημείωση: Το πρωτότυπο κείμενο μου παρέδωσε ο μακαρίτης **Μιχαήλ Μπίρης** χρόνια Πρόεδρος της Κοινότητας μας και ενώ στη συνέχεια το παρέδωσε στο Σύλλογο όπου και φυλάσσεται.

Όπου υπάρχουν τελείες είναι δυσανάνγνωστες οι λέξεις στο πρωτότυπο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ Ν. ΛΑΡΙΣΑΣ «ΟΙ ΡΙΖΑΡΗΔΕΣ»

Την Κυριακή 24 Νοεμβρίου 1996, πραγματοποιήθηκε η γενική συνέλευση των μελών των συλλόγου Ζαγορισιών, σε αίθουσα του Φιλολόγου Φροντιστηρίου του συμπατριώτη μας **Ιωάννου Τσομάνη**, στη γωνία των οδών Κούμα και Ρούσβετ 10.

Η αιμόσφαρα υπήρξε πολύ ευχάριστη όπως ανεμνήστον από μια τέτοια πατριωτική συνάντηση. Έγινε αναφορά των σκοπών της ιδρύσεως του συλλόγου, ανεγνωσθησαν τα πιο ενδιαφέροντα άρθρα του Καταστατικού και συζητήση, εγγραφή νέων μελών και τέλος επικολούθησαν αρχαιρείσεις.

Το πενταμελές Διοικητικό Συμβούλιο που εξελέγη, συνήλθε σε σώμα στις 28 του μηνός αυτού και κατά τη προβλεπόμενη κατενεμήθησαν τα αξιώματα ως ακολούθως:

1. Πρόεδρος	ο κ. Ιωάννης Ζώνης
2. Αντιπρόεδρος	ο κ. Ηλίας Γκαρνάνης
3. Γραμματέας	ο κ. Αλέξιος Ξάνθος
4. Ταμίας	ο κ. Στέργιος Μάρκου
5. Έφορος	ο κ. Αθανάσιος Καφέτσος .

Σημειώνουμε ότι οι συμπατριώτες μας Ζαγορισίαι και οι φίλοι του Ζαγορίου, μπορούν να επικοινωνούν με τα τηλέφωνα: 531 430 στα Φροντιστήρια του **Ιωάννου Τσομάνη** ή 553 309 Μανωλάκη και Ηραΐστου γωνιά τεχνικό γραφείο του κ. **Στέργιου Μάρκου**, προκειμένου να εγγραφούν ως μέλη και να έχουν σχετικές πληροφορίες.

Λάρισα, 29 Νοεμβρίου 1996.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΩΝΗΣ

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ

Η φιλόλογος καθηγήτρια **ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΧΑΝΤΟΛΙΟΥ του Ιωάννη** και της **Φανής**, σύζυγος του **ΘΕΟΧΑΡΗ ΛΟΥΖΗ**, αφού υπηρέτησε και διδάξε για μερικά χρόνια σε γυμνάσια στο **Περιστέρι Αττικής**, απ' την αρχή της σχολικής χρονιάς τοποθετήθηκε και διδάσκει στο 5ο Γυμνάσιο **Γαλατσίου - Αττικής**.

Στη **ΣΤΑΜΑΤΙΑ**, που διακρίνεται για το ήθος, την ενσυνειδησία και την επιστημονική κατάρτιση, ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή**, της εύχονται να είναι καλορίζικη και στη νέα της θέση.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

Επιμέλεια: **ΣΤΑΥΡΟΥ ΑΠ. ΓΚΑΡΑΝΗ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

1. Θέμα: **Ανάθεση έργου**
Το Κοινοτικό Συμβούλιο με την υπ' αριθ. 45/14-9-1996 απόφασή του, α) ενέκρινε την με αριθ. 724/96 μελέτη του έργου «**Αναπλάσεις - αποκαταστάσεις κατασκευής καλντεριμιών**» (αφορά τον χώρο χοροστασίου) προϋπολογισμού δαπάνης **15.000.000** δραχμών, ως προς όλα τα σημεία αυτής και όπως έχει συνταχθεί από την Τ.Υ.Δ.Κ. Ν. Ιωαννίνων, β) Ανέθεσε την εκτέλεση του παραπάνω έργου προϋπολογισμού δαπάνης **15.000.000** δραχμών και πίστωση **3.000.000** δραχμές για το έτος 1996, στον **Ε.Δ.Ε. κ. Μιχαήλ Παπακάστα**, κάτοικο Ιωαννίνων και γ) Όλες οι εργασίες θα εκτελεσθούν έντεκα σύμφωνα με τις υποδείξεις της επιβλέπουσας υπηρεσίας (Τ.Υ.Δ.Κ.), τις ισχύουσες τεχνικές προδιαγραφές «**περί παραδοσιακών οικισμών**» και τους προβλεπόμενους νόμους και προεδρικά διατάγματα. Το ποσό των **15.000.000** δραχμών, προέρχεται από επιχορήγηση του ΥΠΕΧΩΔΕ, από το πρόγραμμα «**Αναπλάσεις Ζαγοροχωρίων**». Το έργο πίστωσης **3.000.000** δρχ για το 1996 εξετέλεσθη.

2. Θέμα: **Αποδοχή επιχορηγήσεως**.
Το Κοινοτικό Συμβούλιο με την υπ' αριθ. 49/12-10-1996 απόφασή του, αποδέχθηκε την χορηγηθείσα έκτακτη οικονομική ενίσχυση **2.000.000** δραχμών, του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, που εγκρίθηκε με την υπ' αριθ. 49549/28-8-96 απόφαση του υπουργού, για κάλυψη λειτουργικών αναγκών.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο, με την ίδια απόφαση, αποφάσισε το ποσό αυτό των χρημάτων, να χρησιμοποιηθεί για την εκτέλεση του έργου: «**Αποκατάσταση και συντήρηση λιθόστρωτων καλντεριμιών στο μεσοχώρι του χωριού**».

3. Θέμα: **Ανάθεση έργου**.
Το Κοινοτικό Συμβούλιο με την υπ' αριθ. 53/9-11-1996 απόφασή του, ανέθεσε την κατασκευή του έργου «**Αποκατάσταση και συντήρηση λιθόστρωτων καλντεριμιών στο μεσοχώρι της Κοινότητας Βρυσσχωρίου**» στον **Ε.Δ.Ε. κ. Μιχαήλ Παπακάστα** κάτοικο Ιωαννίνων, αντί του ποσού των **2.240.000** δραχμών.

Το ποσό αυτό προέρχεται:
α) Δρχ. **740.000** από επιδότηση του Π.Π.Δ.Ε. ΣΑΤΑ 1995 και

β) Δρχ. **1.500.000** από επιδότηση του Υπουργείου Π.Ε.Χ.Δ.Ε. Η αποδοχή τους είχε γίνει με τις υπ' αριθ. 56/95 και 58/95 αποφάσεις του Κοινοτικού Συμβουλίου αντίστοιχα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο συγχαριανός μας Μέγας Πρωτοπρεσβύτερος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης - Διευθυντής Α.Ε.Σ.Θ. Δρ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΒΑΚΑΡΟΣ**, προσέφερε στην Κοινότητά μας για τις ανάγκες της ένα κομψό-τερ.

Επίσης προσέφερε στην **Ερανική Επιτροπή του Ι.Ν. Αγίου Χαράλαμπος**, 100 αντίτυπα του βιβλίου του (Copyright 1996) με τίτλο «**Η ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» με την παρακλήση να διατεθούν από τον Μ.Ο.Σ. Βρυσσχωρίου στους συγχαριανούς και φίλους, τα δε χρήματα που θα εισπραχθούν, να διατεθούν για την αναστήλωση του Ι.Ν. Αγίου Χαράλαμπος. Το βιβλίο αφιερώνεται στον **ΠΑΠΑ-ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΒΑΣΙΛΕΗ** 1878-1955 με την παρακατά αφιέρωση της οποίας προηγείται η φωτογραφία του.

Αφιερώνεται

«στη μνήμη εκείνου, ο οποίος με μύηση στη λειτουργική ζωή και παράδοση της εκκλησίας και με έμβασε να αγαπήσω τη λατρεία και να τρέφομαι με τα Μυστήριά της».

Το Κοινοτικό Συμβούλιο, η Εκκλησιαστική και Ερανική Επιτροπή και ο Μ.Ο.Σ., εκφράζουν στον **ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟ Γ. ΒΑΚΑΡΟ** τις θερμές ευχαριστίες τους, για τις παραπάνω προσφορές και για το ενδιαφέρον που επέδειξε και συνεχίζει να επιδεικνύει για τα εκκλησιαστικά, κοινοτικά και πολιτιστικά θέματα του χωριού.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΖΗΜΙΑΝ ΣΤΟ «ΠΟΡΤΟΛΑΤΟ» ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΝΕΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Από τις καταρρακτώδεις βροχές του Ιανουαρίου 1995, το τμήμα του δρόμου «**ΠΟΡΤΟΛΑΤΟ**» είχε υποστεί σοβαρές και επικίνδυνες καθιζήσεις και κατολισθήσεις.

Η διάβρωση είχε υποσκάψει την ασφάλτο και είχε στενέψει το κατάστρωμα του δρόμου, με συνέπεια τόσο τα μικρά αλλά και ιδιαίτερα τα μεγάλα αυτοκίνητα να διέρχονται με μεγάλη δυσκολία και με τον κίνδυνο πάντοτε, όχι μόνο να διασκοπεί η βατότητα του δρόμου, αλλά και να έχουμε ατυχήματα αποτελέσματα.

Μετά από πάρα πολλές ενέργειες των Κοινοτικών Συμβουλίων **Βρυσσχωρίου** και **Ηλιοχωρίου** προς κάθε αρμόδιο (Περιφερειάρχη, Νομάρχη, Δ/ντή Ν.Α., Νομαρχιακό Συμβούλιο, Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών, Δ/ση προγραμματισμού, ΥΠΕΧΩΔΕ, βουλευτές Νομού Ιωαννίνων κλπ) ασυμμεταστράφηκαν οι ζημιές και η διέλευση των αυτοκινήτων είναι ομαλή.

Στο τμήμα του δρόμου «**ΠΟΡΤΟΛΑΤΟ**» το έδαφος είναι προβληματικό λόγω των συνεχών κατολισθήσεων και καθιζήσεων. Για την αποφυγή ατυχημάτων και την μη διακοπή της συγκοινωνίας, στο μέλλον, αποφασίσθηκε, από την Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ιωαννίνων η διάνοιξη νέου αμαξοδρόμου, που αρχίζει από την παράγκα **Σαματίτη** και καταλήγει στον αυχένα του **Αγίου Μηνά Ηλιοχωρίου**, που συνδέεται με τον παλιό ασφαλτοστρωμένο δρόμο της 25ης Ε.Ο.

Ο προϋπολογισμός του δρόμου σε πρώτη φάση είναι **40.000.000** δραχμές με κρατική επιχορήγηση.

Οι εργασίες διάνοιξης του δρόμου, έχουν προχωρήσει αρκετά και ελπίζουμε να ολοκληρωθούν εντός το 1997.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΤΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βρυσσχωρίου υπέβαλε το υπ' αριθ. 441/11/11/1996 υπόμνημα στο Νομάρχη Ιωαννίνων με κοινοποίηση στη Δ/ση προγραμματισμού της Νομαρχίας, που έχει ως εξής:
ΘΕΜΑ: **Κάλυψη χειμάρου στη θέση ρέμα Εξάρκου Βρυσσχωρίου**.

Κύριε Νομάρχη,
τα νερά του χειμάρου, που διασχίζει το κέντρο του χωριού, μετά τους σεισμούς του καλοκαιριού, εξαιτίας πιθανών υπόγειων ρωγμών και διαβρώσεων των εδάφους εξαφανίστηκαν πίσω από το σπίτι του Εξάρκου και έπειτα από μια υπόγεια διαδρομή κάτω από την πιο πυκνοδομημένη περιοχή του χωριού εκβάλλουν σε απόσταση 200 περίπου μέτρων στη θέση Τζάμνια. Επειδή υπάρχει κίνδυνος ανεξέλεγκτων υπογείων διαβρώσεων με συνέπεια να υποστούν ανεπανόρθωτες ζημιές πολλά σπίτια του χωριού μας, παρακαλούμε να εγκρίνετε πίστωση δύο εκατομμυρίων (2.000.000) δραχμών για την κάλυψη των χειμάρων με σωλήνες διαμέτρου ενός (1) μέτρου, όπως προβλέπει η συνημμένη προμελέτη.

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Δημ. Μπάρκας

Σημείωση:

Πιστεύουμε ότι, το παραπάνω έργο, θα πραγματοποιηθεί σύντομα, γιατί τόσο ο κ. Νομάρχης όσο και οι αρμόδιοι φορείς τους οποίους επισκεφθήκαν ο πρόεδρος και μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, επέδειξαν ενδιαφέρον για την εξεύρεση χρημάτων, ώστε να κατασκευασθεί το έργο όσο το δυνατόν συντομότερα για την αποφυγή απρόβλεπτων καταστάσεων.

Εγκατάσταση FAX στο Κοινοτικό γραφείο

Στο Κοινοτικό κατάστημα την 16/11/1996 τοποθετήθηκε και λειτουργεί FAX με αριθμό κλήσεως **0653 / 81 458**.

Το FAX είναι προσφορά του **Συνδέσμου Κοινοτήτων Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου**.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ

Η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος **ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ** της Κοινότητας Βρυσσχωρίου, όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, εκπληρώνοντας την επιθυμία του μεγάλου ευεργέτη **ΧΡΗΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ**, την Παρασκευή 8 Νοεμβρίου (ημέρα του θανάτου της φιλοστόργου μητέρας του), τέλεσε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου του χωριού μας, ιερουργούντος του **Αδελμοπολίτου ΠΑΠΑ-ΝΙΚΟΛΑ ΚΑΣΣΑΒΕΤΗ**, ιερακό μνημόσυνο, στη μνήμη και των σωτηρία των ψυχών των γονέων αυτού **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ** και **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ** καθώς και των προγόνων του και λοιπών συγγενών ανώντων και καπνόντων.

Τον επιμνημόσυνο λόγο για τη ζωή και το έργο του, εκφώνησε ο συγχαριανός μας Σχολικός Σύμβουλος Δρ. **ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ**.

Μετά την εκκλησία μοιράστηκαν «**τα κόλυβα από το δίσκο**» και τα ψωμιά που με φροντίδα είχε επιμελήσει η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος.

Στη συνέχεια έγινε τρισάγιο στην προτομή του Ευεργέτη μας και η καθόλου στεφάνωση από τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. **Δημήτριο Μπάρκα** και το μέλος του Μ.Ο.Σ. κ. **Αδαμ. Τοιορίδη**.

Ακολούθησε δεξίωση στο καφενείο του χωριού όπου η Διαχειριστική Επιτροπή του Κληροδοτήματος πρόσφερε στους παρευρισκόμενους τα καθιερωμένα κονιάκ, καφέ, βούτυρα κ.λπ.

Στο μνημόσυνο παρευρέθηκαν το Κοινοτικό Συμβούλιο, το Δ.Σ. του Μ.Ο.Σ., ευεργετηθέντες και ευεργετούμενοι υπότροφοι του κληροδοτήματος, καθώς και πολλοί συγχωριανοί μας που μερικοί από αυτούς είχαν έλθει από τα Γιάννενα.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΙΟΥ - ΒΡΥΣΣΟΧΩΡΙΟΥ

Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Βρυσσχωρίου κ. **Δημ. Μπάρκας** σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του Σου Συμβουλίου Περιχής Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου κ. **Γαβριήλ Παπαναστασίου** υπέβαλαν το υπ' αριθ. 310/23.12.1996 υπόμνημα στον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, τον Περιφερειάρχη και Νομάρχη Ιωαννίνων και τους Βουλευτές του Νομού.
ΘΕΜΑ: **Αποκατάσταση θατότητας στο οδικό τμήμα «Παλαιοσέλιου-Βρυσσχωρίου»** που συνδέει την 36η με την 25η επαρχ. οδό.

Κύριε Υπουργέ, Κύριε Περιφερειάρχη, Κύριε Νομάρχη, το οδικό τμήμα «Παλαιοσέλι-Γέφυρα Αδού-Βρυσσχωρίου» μήκους περίπου 11 χιλ., που συνδέει την 36η με την 25η επαρχιακή οδό, αποτελεί διακλάδωση της 36ης επαρχιακής οδού **Κονίτσας-Παλαιοσέλιου-Διατράτου** που έχει ενταχθεί συνολικά και χρηματοδοτείται στα πλαίσια του προγράμματος ΣΑΝΤ-ΠΕΠ 1994.

Εφέτος στο τμήμα «Παλαιοσέλι-Γέφυρα Αδού-Βρυσσχωρίου» έγιναν ορισμένες χωματοογκικές εργασίες (διαπλάτωση του οδοστρώματος από Παλαιοσέλι μέχρι Γέφυρα Αδού). Για την αποκατάσταση όμως της βατότητας στο ανώτερο τμήμα (όπως άλλωστε προβλέπει και η υπογραμμισμένη σύμβαση) είναι αναγκαία να κατασκευαστούν 6 με 8 τεχνικά έργα, τα προβλεπόμενα χαντάκια και χαλκόστρωση του οδοστρώματος.

Η σύνδεση **Παλαιοσέλιου-Βρυσσχωρίου**, που ενώνει τους δύο οδικούς άξονες της 36ης και 25ης επαρχιακής οδού, είναι έργο πνοής για τα χωριά της **Λάκας Αδού** και του **Κεντρικού Ζαγορίου**, γιατί:

- Σπάει το φράγμα της απομόνωσης και της εγκατάλειψης σε δύο κατ' ελάχιστον προβληματικές περιοχές.
- Συμβάλλει στην καλύτερη αξιοποίηση του τεράστιου δασικού πλούτου.
- Διευκολύνει την τουριστική ανάπτυξη, που αποτελεί τη μόνη προοπτική και ελπίδα για το ξαναζωντανισμό των χωριών της ευρύτερης περιοχής.

- Συνδέει την ευρύτερη περιοχή του Κεντρικού και Δυτικού Ζαγορίου και της Κονίτσας με το Νομό Γρεβενών. Επειδή, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, τα τεχνικά έργα και οι άλλες παρεμβάσεις θεωρούνται αναγκαία και απαραίτητα, χρειάζονται όμως τη γραπτή εντολή της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών για την εκτέλεσή τους, παρακαλούμε να δοθεί η σχετική εντολή στον ανάδοχο έργων, για την εκτέλεση των προβλεπόμενων τεχνικών έργων, τη διευθέτηση των χαντακιών και τη χαλκόστρωση του οδοστρώματος, ώστε να αποκατασταθεί η βατότητα στο τμήμα «Παλαιοσέλι - Γέφυρα Αδού - Βρυσσχωρίου», που διασφαλίζει την επικοινωνία του Κεντρικού Ζαγορίου με τον οδικό άξονα **Κόνιτσας-Παλαιοσέλιου-Διατράτου-Γρεβενών**.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Επιμέλεια ΤΑΣΟΥ ΡΕΜΟΥ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1996

Α' ΕΣΟΔΑ		Β' ΕΞΟΔΑ	
1. Ταμ. υπόλοιπο 31-12-1995	1.265.703	1. Έξοδα Χορευτικού	830.255
2. Συνδρομές Συλλόγου - Ημερολογίου	591.596	2. » εκτύπωσης εφημερίδας	533.021
3. Ενίσχυση Κοινοτήτων	140.000	3. Έξοδα ημερολογίου 97	271.200
4. Συνδρομές εφημερίδας	1.233.296	4. Έξοδα εκδηλώσεων	459.481
5. Έσοδα από βοσκοτόπους	320.000	5. Αγορά - έξοδα χορτοκοπτικού	166.100
6. Επιχορήγηση Υπ. Εμπορίου	298.128	6. Συντήρηση Πολ. Κέντρου Ξενώνα	390.800
7. Τόσημα Ριζαρείου	100.000	7. Τροποποίηση Καταστατικού	83.000
8. Έσοδα ξενώνα	104.560	8. Αμοιβή Παπα Νικόλα Κασσαβέτη	50.000
9. Τόκοι Βιβλιαρίου	296.860	9. Συντάξη Τοπογραφικού καταφυγίου	150.000
10. Πώληση καρτ-ποστάλ	35.300	10. Γραφική ύλη - Αλληλογραφία - ΟΤΕ	133.732
11. Αντάμωμα Αλεξάνδρειας	320.735	11. Φωτογραφίες - κασσέτες	105.800
12. Λαχειρόφορος αγορά Πάσχ.-Αγ. Παρασκευής	320.000	12. Αγορά καρτ-ποστάλ	54.000
13. Έρwanos για Αγ. Παρασκευή	344.500	13. Αγορά στολών	103.310
14. Λοιπά Έσοδα	18.150	14. Φόροι καταθέσεων	44.679
		15. Δημόσιες σχέσεις	102.150
		16. Διάφορες δαπάνες	118.090
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	5.388.768	ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	3.590.418

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ

ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31-12-1996

Σημείωση: Για την σκεπή της Αγίας Παρασκευής είναι διαθέσιμα 964.500 δραχμές

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟ

Ο Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσοχωρίου συμμετείχε, με εκπρόσωπο το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του ΜΟΣ κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΑΣΤ. ΤΣΟΥΜΑΝΗ**, στις εορταστικές εκδηλώσεις που οργάνωσε η Ομοσπονδία Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας στο Περιστερί Αγρινίου. Οι εκπρόσωποι των ορειβατικών Συλλόγων του Νομού Ιωαννίνων συγκεντρώθηκαν το πρωί της 5.10.1996 στα γραφεία του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων. Με επικεφαλής τον Πρόεδρο το Ο.Σ. Ιωαννίνων κ. **Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ** και το Γραμματέα κ. **Κ. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗ** αναχώρησαν με Ι.Χ. αυτοκίνητα για το Περιστερί Αγρινίου. Έπειτα από 3 ώρες ταξίδι έφτασαν στο Περιστερί όπου τους υποδέχθηκαν τα μέλη του τοπικού Ο.Σ.

Ακολούθησε ξενάγηση στα αξιοθέατα του χωριού και μετά το μεσημεριανό φαγητό παρακολούθησαν επίδειξη τοπικών χορών από το χορευτικό συγκρότημα του χωριού. Όλα ήταν καλά οργανωμένα και λειτούργησαν άψογα.

Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε η σύσκεψη των Ορειβατικών Συλλόγων της **Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου** με μεγάλη συμμετοχή. Συζητήθηκαν θέματα που αφορούν την ορειβασία, και έγινε ομόφωνα δεκτή η πρόταση να παραμείνει ο κ. **Κ. ΜΠΑΡΜΠΟΥΤΗΣ** Γενικός Γραμματέας της **Ομοσπονδίας Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου**.

Την επομένη το πρωί πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη πορεία-ανάβαση στην κορυφή **Κατελάκος** (1924 μ.) παρά τις αντίξοες καιρικές συνθήκες.

Το μεσημέρι φάγαμε όλοι μαζί νόστιμη φασολάδα προσφορά του τοπικού ορειβατικού συλλόγου. Μετά το φαγητό έγινε συγκέντρωση των ορειβατών στην πλατεία του χωριού. Ο πρόεδρος του τοπικού Συλλόγου έκανε τον απολογισμό της 7ης Συνάντησης των Ορειβατικών Συλλόγων και ακολούθησε απονομή αναμνηστικών διπλωμάτων και δώρων στους εκπροσώπους των Ορειβατικών Συλλόγων.

Η συνάντηση των Ορειβατικών Συλλόγων της Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου στέφθηκε από απόλυτη επιτυχία. Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον Ορειβατικό Σύλλογο Αγρινίου, που είχε την πρωτοβουλία και την ευθύνη της οργάνωσης, στο δραστήριο πρόεδρο **ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΝΤΕΛΗ** και στους νέους ορειβάτες που πλαισιώνουν το Σύλλογο.

Ο **ΜΟΣ Βρυσοχωρίου** συμμετείχε ως ισότιμο μέλος στην ομοσπονδία των Ορειβατικών Συλλόγων Δυτικής Ελλάδας και Ηπείρου και έχει θέσει ως πρωταρχικό αίτημα την ίδρυση ορειβατικού καταφυγίου στη θέση «**Λημέρι των κλεφτών**» στο **Βρυσοχώρι**.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΣΤ. ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Η Τράπεζα αίματος του Συλλόγου που λειτουργεί στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δουρούνης Ιωαννίνων έχει βοηθήσει και έχει ανακουφίσει τα τελευταία χρόνια πολλούς συγχωριανούς μας.

Όπως επανειλημμένα έχει γραφεί, αίμα μπορούν να ζητήσουν όλοι οι Βρυσοχωρίτες, μέλη του Συλλόγου, σε απαισιόποτε πόλη κι αν βρισκόμαστε.

Για να μπορέσει όμως η Τράπεζα να ανταποκριθεί στην αποστολή της πρέπει όλοι μας, όσοι δεν έχουμε σφαρό πρόβλημα υγείας, να προσφέρουμε αίμα για να υπάγουν τα αποθέματα που χρειάζονται. Αίμα μπορεί κανείς να δώσει οπουδήποτε, αρκεί να το χρειάζεσαι στην Τράπεζα του Συλλόγου μας.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ανακοινώνει δύο σημαντικές περιπτώσεις ενίσχυσης της Τράπεζας: Το ζεύγος **ΓΕΩΡΓΙΟΥ και ΑΔΕΛΦΑΝΑΡΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗ** ανταπέδωσε τις πέντε (5) φιάλες του αίματος, που έλαβε και χρησιμοποίησε κατά το περυσινό ατύχημα της **ΑΔΕΛΦΑΝΑΡΑΣ**. Ο κ. **ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΑΡΛΑΜΠΑΣ** συζυγος της **Δέσποινας Γ. Σιαμπίρη** προσέφερε στις 22/11/1996 μία (1) φιάλη αίματος. Επίσης ευχαριστεί την κ. **ΜΑΡΙΑ ΔΟΥΚΑΠΑΝΤΙΣΗ**, σύζυγο του ασημένιου **ΘΟΔΩΡΟΥ ΠΑΝΤΙΣΗ** που προσέφερε στην Τράπεζα του ΜΟΣ μια (1) φιάλη αίματος στη μνήμη του συζύγου της.

Με την ευκαιρία θέλουμε να υπενθυμίσουμε σ' όσους κατά καιρούς βρέθηκαν στην ανάγκη να ζητήσουν αίμα, ότι η διατήρηση της Τράπεζας εξαρτάται και από την επιστροφή των μονάδων του αίματος που δανείστηκαν. Παρακαλούμε ακόμη όσους δεν χρησιμοποιήσαν όλες τις φιάλες που δανείστηκαν, κατά την έξοδό τους από το Νοσοκομείο να ζητούν και να μας στέλνουν μια βεβαίωση για το αίμα που δεν χρησιμοποιήσαν, ώστε να επιστραφεί στην Τράπεζα του ΜΟΣ.

Ημερολόγιο 1997

Ο ΜΟΣ Βρυσοχωρίου εξέδωσε ημερολόγιο για το 1997 με τρεις φωτογραφίες του **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝ. ΤΣΙΟΜΙΔΗ** και μια του **ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΗΤΑ**. Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου το απέστειλε σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους χωρίς συγκεκριμένη τιμή.

Το κόστος εκτύπωσης και αποστολής αλλά και οι ανάγκες του Συλλόγου είναι γνωστές σε όλους και γι' αυτό σε όσους θελήσουν να ενισχύσουν προαιρετικά την έκδοση του ημερολογίου θα αποσταλεί σχετική διπλότυπη απόδειξη.

Βρυσοχώρι 28/10/1996. Ο πρόεδρος της Κοινότητας κ. **ΑΗΜ. ΜΠΑΡΚΑΣ** και η πρόεδρος του ΜΟΣ κ. **ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ** καταθέτουν στεφάνια στο μνημείο των πεσόντων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Η Εθνική γιορτή της 28ης Οκτωβρίου γιορτάστηκε και φέτος στο Βρυσοχώρι με επισημότητα και λαμπρότητα. Στις 10 η ώρα το πρωί έγινε δοξολογία στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου. Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο **Γεωπόνος-Καθηγητής και Τομίας του Συλλόγου κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΡΕΜΟΣ**.

Μετά τη δοξολογία το εκκλησίασμα μετέβη στο μνημείο των πεσόντων όπου εγκάλεε επιμνημόσυνη δέηση και κατατέθηκαν στεφάνια από τον πρόεδρο της Κοινότητας κ. **ΑΗΜΗΤΡΙΟ ΜΠΑΡΚΑ** και την Πρόεδρο του Μορφωτικού Συλλόγου κ. **ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ**.

Μετά την κατάθεση των στεφάνων ο Πρόεδρος της Κοινότητας δεξιώθηκε τους κατοίκους στο Κοινοτικό γραφείο. Προσφέρθηκε λουκούμι και κονιάκι και έγινε ευρεία συζήτηση για τον πόλεμο του '40. Ντοκουμέντα και αυθεντικά γεγονότα του πολέμου μας διηγήθηκαν ο **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** που μαζί με άλλους Βρυσοχωρίτες υπηρετούσε στο **24ο φάλακιο Πληκτίων** όπου και τραυματίστηκε και ο **ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ** που έζησε και αυτός την περιπέτεια του πολέμου.

ΣΤΑ ΡΑΚΟΚΑΖΑΝΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

Γράφει ο Δρ. Αδαμάντιος Τσιουμίδης

Τα **τσιπούρα** είναι η δεύτερη φάση στη διαδικασία της παραγωγής του κρασιού. Ο τρύγος γίνεται στο **Βρυσοχώρι** στα τέλη του Σεπτεμβρίου ή στο πρώτο 10/ήμερο του Οκτωβρίου. Επειδή η νύκτια παραγωγή είναι περιορισμένη αγοράζονται τα τελευταία χρόνια σταφύλια και από άλλες περιοχές (συνήθως **Λευκάδα, Ζάκυνθο και Πελοπόννησο**) γιατί κάθε σπιτικό θέλει να έχει το κρασί και το τσίπουρο της χρονιάς.

Τα σταφύλια στουμπίζονται με τον παραδοσιακό τρόπο στον **τάλαρο** και έπειτα ρίχνονται στα βαρέλια να βράσουν. Οι **Βρυσοχωρίτες** προτιμούν το κρασί να είναι «**μπρούσκο**» και γι' αυτό μετά από μια βδομάδα σφραγίζουν τα βαρέλια και τα αφήνουν να βράσουν 30 με 40 μέρες.

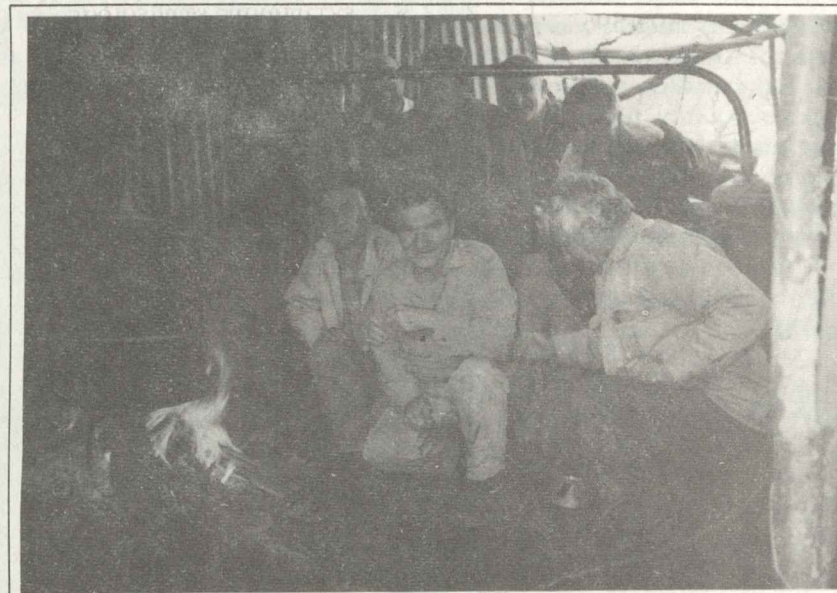
Τα τσίπουρα βγαίνουν στο **Βρυσοχώρι** στο πρώτο 20/ήμερο του Νοεμβρίου. Βγαίνει η σχετική άδεια από το Χημείο των Ιωαννίνων και επειδή τα τελευταία χρόνια χρησιμοποιείται μόνο ένα καζάνι, μπαίνει μια σειρά και σε 20 μέρες εξυπηρετείται όλο το χωριό.

Γεμίζουν το καζάνι με τα **στέμφυλα - τσίπουρα** και εφαρμόζουν επάνω το καπάκι που το κλείνουν, μαζί με τον απαγωγό σωλήνα αεरोστεγώς, με αλοιφή από στάχτη και αλεύρι. Ανάβουν δυνατή φωτιά κάτω από το καζάνι και σε μισή ώρα αρχίζει να τρέχει, από την άκρη του απαγωγού σωλήνα που περνάει για ψύξη μέσα από ένα βαρέλι με κρύο νερό, το πρώτο **ρακί (τσίπουρο)** που είναι πολύ δυνατό. Κάθε καζάνι δίνει συνήθως 6 ως 8 κιλιά τσίπουρο από 17 μέχρι 18,5 γράδα. Το βρυσοχωριτικό τσίπουρο είναι καθαρό «**ράπα**» χωρίς γλυκάνισο ή άλλα σκευά, που αλλοιώνουν τη γεύση.

Την Κυριακή 10 Νοεμβρίου έβγαζε τσίπουρα ο **ΖΗΣΗΣ ΜΠΑΛΗΤΑΣ**. Κοντά το μεσημέρι συνάντησα στον πλάτανο τον Πρόεδρο της Κοινότητας **ΑΗΜΗΤΡΙΟ ΜΠΑΡΚΑ**, το **ΖΩΗ ΒΑΚΑΡΟ** και το **ΜΑΝΤΗ ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟ**. Εκείνη τη στιγμή έφτασαν με δύο αυτοκίνητα ο Πρόεδρος του Αναπτυξιακού Συνδέσμου Ζαγορίου κ. **ΓΑΒΡΙΗΛ**

ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ο κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΤΙΝΑΛΕΞΗΣ** Πρόεδρος του **ΙΑΕΖ**, για να εγκαταστήσουν στο κοινοτικό γραφείο ένα **FAX** προσφορά του Συνδέσμου. Αφού έγινε η εγκατάσταση, όλη η παρέα κατευθύνθηκε στο **ρακοκάζανο** του **ΖΗΣΗ**.

Ο **ΖΗΣΗΣ** πρόσχαρος και φιλόξενος βάλθηκε να μας περιποιηθεί και να μας ευχαριστήσει. Το τσίπουρο **φρέσκο και γλυκόπιτο** καταναλούσε ευχάριστα, έκανε πιο ενδιαφέρουσα τη συζήτηση που σχεδόν έλυσε όλα τα προβλήματα του Ζαγορίου και στο τέλος χάσαμε το λογαριασμό. Γι'

Βρυσοχωρίτες στα ρακοκάζανα

αυτό φρόντισε και η **ΒΑΡΒΑΡΑ**, που μας προσέφερε νοστιμότατη λαχανόπιτα, τυρί, τουρόφι, πικάντικους μεζέδες και μυρωδάτα μίλα δικής τους παραγωγής. Τα **τσιπούρα**, μια ευχάριστη και παραδοσιακή εποχιακή δραστηριότητα, μας δίνουν την ευκαιρία για τέτοιες ευχάριστες συναντήσεις, που ήταν συνηθισμένο φαινόμενο, τα περασμένα χρόνια, σ' ολόκληρο το **Ζαγόρι**.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ

Το κυνήγι είναι ένα σπορ με βαθιές ρίζες και μακρά παράδοση στο Βρυσοχώρι. Σχεδόν όλοι οι Βρυσοχωρίτες ασχολούνται με το κυνήγι και γι' αυτό τα κυνηγετικά μονοπωλούν τις συζητήσεις όλες τις εποχές.

Το κυνήγι είναι μια διαδικασία που απαιτεί επιτελική οργάνωση και εκτέλεση. Είναι ολόκληρη στρατηγική που αν δεν οργανωθεί και εφαρμοστεί σωστά κινδυνεύει να οδηγηθεί σε αποτυχία. Συνήθως καταστρώνεται το σχέδιο ο πιο έμπειρος κυνηγός. Τέτοιοι κυνηγοί (**επιτελάρχες**) που άσπασαν εποχή στα κυνηγετικά του Βρυσοχωρίου αναφέρονται οι **ΚΑΖΑΚΑΣ (Αντώνιος Νούτσος)**, ο **ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΡΑΝΑΣ** και ο **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**. Σήμερα παίζουν αυτόν τον ρόλο ο **ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ** και ο **ΖΗΣΗΣ ΜΠΑΛΗΤΑΣ**.

Σε δύο κυνηγετικές εξορμήσεις στις 21 και 28 Δεκεμβρίου οι Βρυσοχωρίτες κυνηγοί γεύτηκαν τη χαρά της επιτυχίας. Στην πρώτη εξορμήση χτυπήθηκαν δυο αγριογούρουνα ένα από το **ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ** και ένα από τον **ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ**. Στη δεύτερη εξορμήση ένα αγριογούρουνο χτύπησε ο **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ**. Για τον **ΤΟΛΗ** και τον **ΤΑΣΟ** ήταν τα πρώτα αγριογούρουνα που χτύπησαν και γι' αυτό η χαρά τους ήταν απεριγράπτη. Τα επινίκια (**γουρουνόχαρά**) γιορτάστηκαν το Σάββατο 28 Δεκεμβρίου στο καφενείο του **ΣΙΑΜΠΗΡΗ**. Οι πικάντικοι μεζέδες και το άρβανο ντόπιο κρασί δημιούργησαν μια ευχάριστη και χαρούμενη βραδιά που την απόλαυσαν μικροί και μεγάλοι. Μάρτυρας η παράπλευρη φωτογραφία.

Σταμάτη 21.12.1996. Οι κυνηγοί με τρόπαιο τα δύο αγριογούρουνα
ΦΩΤΟ: **ΗΛΙΑΣ ΜΠΑΡΚΑΣ**

Βρυσοχώρι 28.12.1996. Οι κυνηγοί γιορτάζουν τις επιτυχίες (**γουρουνόχαρά**).
ΦΩΤΟ: **ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ**

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

Γράφει ο **ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ**

Με βήμα αργό, ευθυτενές, με το παλιό ριγμένο πάντα στους ώμους και ποτέ περασμένο στα μανίκια, περνούσε από το σπίτι μας ο μακαρίτης **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΤΑΣ**. Είχε το σπίτι του στο δρόμο που οδηγεί στην Αγία Παρασκευή και ήταν το τελευταίο του χωριού. Σήμερα διακρίνει κανείς τα ερείπια του, γιατί τόκαψαν οι κακοί άνθρωποι που πέρασαν απ' το χωριό μας.

Ήταν τακτικός επισκέπτης στο σπίτι μας (**το Κουναβέικο**) αλλά καθόλου ενοχλητικός, γιατί ήταν διακριτικός και με λεπτούς τρόπους συμπεριφοράς. Δεν ήταν βαρετός στην πολυώρα παραμονή του, γιατί πάντα έβρισκε θέματα για συζήτηση. Μεγάλος και διηγηματικός μας κρατούσε κρεμασμένους απ' τα κείλη του λες και μας πλέκτριζε.

Προσόντων μας διηγούσαν ιστορίες από την εκστρατεία στη Μικρά Ασία. Εγώ, μας έλεγε, στον πόλεμο της Μικράς Ασίας είχα δύο ονόματα. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΤΑΣ** και **ΜΠΑΙΣΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ**. Την ώρα του συσσίτιου πήγαινα με δύο καραβάνες κι έτσι καλοπερνούσα. Όταν φώναζαν το όνομα **ΣΕΤΑΣ** για να φυλάξω σκοπιά, παρουσιάζομαι ως **ΜΠΑΙΣΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝΑΣ**. Έτσι δε φυλάσσει ποτέ σκοπός.

Μιλούσε και ξιόνταν με το δάκτυλο στο πίσω μέρος του αριπού, από κακή συνήθεια μάλλον παρά από φαγούρα. Στις διηγήσεις χρησιμοποιούσε πολλές φορές λέξεις δικές του που δεν υπάρχουν στο ελληνικό λεξικό. Όπως: Σ' ένα ύψωμα στη Μικρά Ασία, **έβαλαν-έβαλαν, έβαλαν** τα πολυβόλα κι απ' τη **βαζούρα** την πολλή, άναψαν οι κόνες.

Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, με λίγους φίλους του βρέθηκε στον Πειραιά. Ταλαιπωρημένος και θεοσπίστικος, μπήκαν σ' ένα εστιατόριο. Τα ακυριστά φαγητά έβριζαν τις μύτες τους. Κι όσο τα κοιτούσαν, τόσο η πείνα θέρεινε μέσα τους. Ο **ΓΙΩΡΓΟΣ**, είχε λίγα παραδάκια. Οι φίλοι του όμως ήταν εντελώς αδέκαροι. Κι όμως έπρεπε να φάνε.

Πάμε να καθίσουμε, τους είπε. Σήμερα τελευταία μέρα που 'μαστε μαζί, θα σας κάνω εγώ το τραπέζι. Φάγαμε, ήπιανε και χορτάσανε.
- Τώρα εσείς πηγαίνετε. Εγώ θα μείνω να πληρώσω και κάλεσε το γκαρσόν για λογαριασμό. Ο λογαριασμός βέβαια ήταν εξογκωμένος.
- Πολλά απτάς ρε φίλε, του λέει.
- Μα... είναι για πέντε άτομα.
- Με πενταπλοσάσεις; Ένας είμαι. Με βλέπεις για πέντε;
- Μα... οι άλλοι;
- Ποιοί άλλοι; Όσο τους ξέρεις εσύ, τόσο τους ξέρω και εγώ. Πάρε παιδί μου τι μου αναλογεί και άφισε με ήσυχο. Όσο για τους άλλους εντελώς τυχαία και συμπτωματικά βρεθήκαμε στο ίδιο τραπέζι.

Στο χωριό ασχολούναμε με την καλλιέργεια των ολίων κτημάτων του. Έσπερνε συνήθως σε μέρη εντελώς άγρια και κοντά σε διαβάσεις.
- Κυρ Γιώργη, αυτούς ούτε αγνάδια δε φυτρώνουν, τι σπάρι θα γίνει;
- Αν περάσει κανένας βλάχος με τα πρόβατα, θα γίνει.
Τι εννοούσε; Αλίμονο στο βλάχο, αν έμπαινε κανένα πρόβατο στο σπάρι. Μάνισα και αποζημίωσα. Όταν το 1941 έγινε η κατάργηση ο πατέρας μου έκλαιγε.

- Νκναι κλαίς γείτονα, του λέει, ο **ΣΕΤΑΣ**. Θα 'ρθει πάλι το ρωμείο. Μα αν έρθει όπως ήταν, ποτέ μην έρθει.
Κάποτε, πριν το 1940, γίνονταν στο Βρυσοχώρι πλειοδοτική δημοπρασία για την ενοίκηση των βοσκοτόπων. Η προσφερόμενη τιμή των **10.000** δραχμών του τελευταίου πλειοδότη δεν ήταν ικανοποιητική. Κι ούτε προβλέπονταν μεγαλύτερη προσφορά. Την τελευταία όμως στιγμή, και ενώ επρόκειτο να κατακυρωθεί στο ανωτέρω ποσό, παρουσιάζεται ο **ΣΕΤΑΣ** και προσφέρει το ποσό των **15.000** δραχμών.

- Μα εσύ, τόμησε να παραπρήσει ο κτηνοτρόφος, δεν έχεις πρόβατα.
- Εσένα μη σε νοιάζει. Θα βρώ.
Και επειδή ο κτηνοτρόφος φοβήθηκε πως πίσω από τον **ΣΕΤΑ** κρύβεται άλλος κτηνοτρόφος, αναγκάστηκε να προσφέρει **20.000** δραχμές. Έτσι κατακυρώθηκε επονόματί του.

Ο γείτονας μου ήταν άνθρωπος φιλόσοφος. Ενδιαφέρονταν για τα συμφέροντα του χωριού και πάντα προσπαθούσε να συμβιβάζει τις αντιμαχόμενες παρατάξεις.

Αδικοκράθηκε όμως γρήγορα κατά την περίοδο του εμφυλίου σπαραγμού.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1996 ΣΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Γράφει ο Δρ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Συν. από τη σελ. 1

Ανάμεσα στα πολλά και ευχάριστα γεγονότα αυτών των ημερών καταγράφονται ως σημαντικότερα:

Τα κάλαντα των Χριστουγεννιάτων και της Πρωτοχρονιάς. Οι χαρούμενες παιδικές φωνές αντίκρισαν αρμονικά στις αυλές των σπιτιών και έδωσαν γιορταστικό τόνο και χρώμα στις άγιες ημέρες. Οι γλυκιές μελωδίες:

Καλὴν ἡμέραν ἀρχόντες... καὶ Ἀρχιμηνιά καὶ ἀρχικρονιά...

ζέσταναν τις καρδιές μικρών και μεγάλων και ανανεώσαν την προοπτική και την ελπίδα όλων μας.

Το χιόνι που έπεφτε ασταμάτητα από τα Χριστούγεννα ως την Πρωτοχρονιά έντυσε στα ολόλευκα το θαυμάσιο φυσικό περιβάλλον του χωριού και έδωσε τον τόνο και την αίσθηση που όλοι λατρεύουμε και ονειρευόμαστε να απολαύσουμε αυτές τις ημέρες στο Βρυσοχώρι. Περίπατοι στους χιονισμένους δρόμους, θαλάσσια κοντά στα αναμμένα τζάκια, πικάντικοι μεζέδες και άφθονο ντόπιο κρασί, ευχάριστες παρέες και συζητήσεις είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να απολαύσει κανείς στο χαρούμενο περιβάλλον του χωριού.

Το καθιερωμένο παραδοσιακό Χριστουγεννιάτικο γλέντι ματαιώθηκε φέτος, εξαιτίας του αιφνιδίου και πρόωγου θανάτου της αγαπητής σε όλους τους Βρυσοχωρίτες **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ-ΑΡΜΑΤΑ**, που βύθισε σε πένθος όλο το χωριό.

Οι γυναίκες οργάνωσαν και φέτος το γιορταστικό **ΤΣΑΪ** τη Δευτέρα 30 Δεκεμβρίου στο καφενείο του **Σιαμπήρη**. Όπως και τα προηγούμενα χρόνια, κάθε γυναίκα φρόντισε να ενισχύσει το μπουφέ με γλυκά, πίτες, διάφορες

λικουδιές και απολαμβάνοντας το τσάι, τον καφέ και τα αναψυκτικά, πέρασαν ένα ωραίο απόγευμα με ευχάριστες συζητήσεις, ανέκδοτα, αστεία και σκόλια. Αυτή η συνάντηση αποτελεί μια σημαντική καινοτομία των τελευταίων χρόνων και τείνει να εξελιχθεί σ' ένα σημαντικό κοινωνικό και κοσμικό γεγονός αυτών των ημερών.

Η πρωτοχρονιά γιορτάστηκε όμορφα και εντυπωσιακά στο καφενείο του **ΣΙΑΜΠΗΡΗ**. Γεμάτο το καφενείο από κοριανικές παρέες που απολάμβαναν εκλεκτούς μεζέδες και ντόπιο κρασί, συζητούσαν, τραγουδούσαν ή δοκίμαζαν την τύχη τους παίζοντας 21. Η αλλαγή του χρόνου καιρετίστηκε με μπαράζ πυροβολισμών από τη νεολαία του χωριού. Όλοι μαζί τραγουδήσαμε τα κάλαντα και πρωτοχρονιάτικα τραγούδια και ανταλλάξαμε εγκάρδιες ευχές και χειραψίες.

Εκ μέρους του Συλλόγου η **ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ**, ο **ΚΩΣΤΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗΣ** και ο **ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ** με τη βοήθεια της κ. **ΕΥΤΕΡΙΠΗΣ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ** και της κ. **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗ**, έκοψαν δύο βασιλόπιτες, προσφορά της **ΑΡΙΑΔΝΗΣ ΜΠΙΡΗ** και της **ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑΣ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ** και μετέφεραν τις ευχές του Δ. Συμβουλίου για ένα χαρούμενο ειρηνικό και ευτυχισμένο καινούριο χρόνο. Το νόμισμα αξίας 10.000 δραχμών το έτυχε η **ΝΙΚΟΛΕΤΤΑ ΑΝΤ. ΝΟΤΗ**.

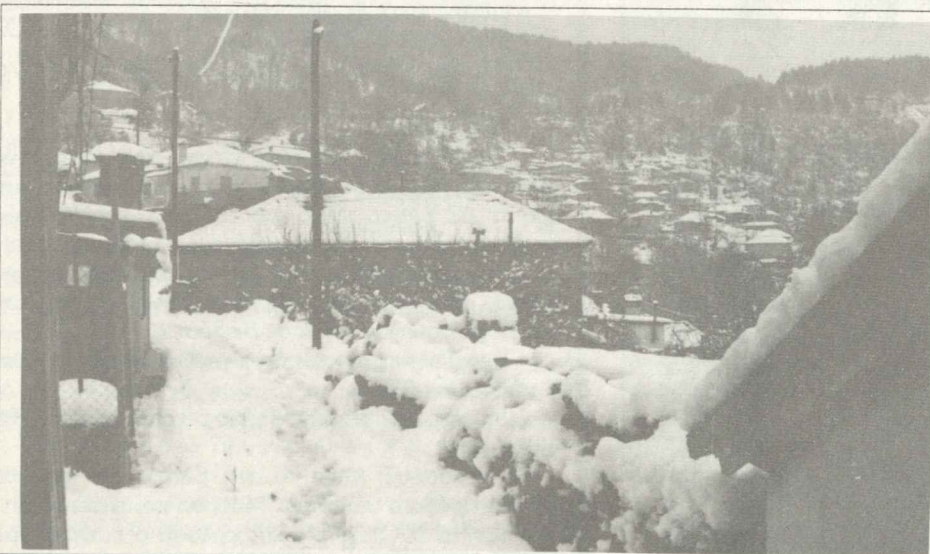
Οι χριστουγεννιάτικες διακοπές στο Βρυσοχώρι είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να απολαύσει ένας Βρυσοχωρίτης. Αξίζει να γευτείτε όλοι αυτήν την ευχάριστη εμπειρία. Το Βρυσοχώρι περιμένει και σένα!

Βρυσοχώρι 30.12.1996. Το καθιερωμένο χριστουγεννιάτικο καφε-τσάϊ των γυναικών. ΦΩΤΟ: ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Καφενείο Σιαμπήρη. Περιμένοντας την Πρωτοχρονιά.

Το Βρυσοχώρι χιονισμένο.

ΦΩΤΟ: ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΔΗΣ

Πρωτοχρονιάτικα κάλαντα στο Βρυσοχώρι.

ΦΩΤΟ: ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

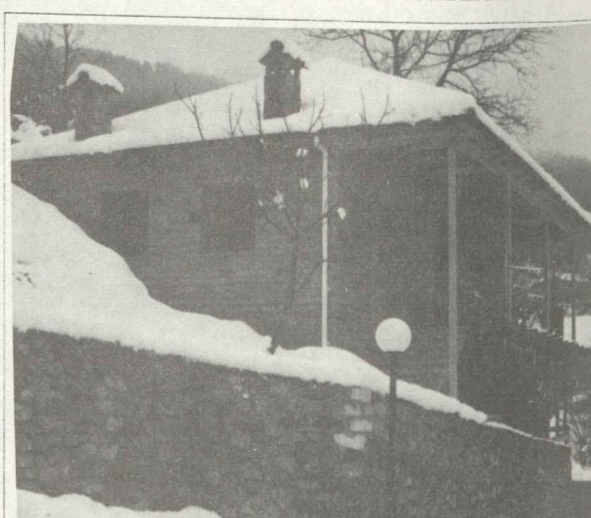
ΤΡΙΑ ΝΕΟΚΤΙΣΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΣΤΟΛΙΖΟΥΝ ΤΟ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Το σπίτι των Αφών ΙΩΑΝΝΑΣ και ΓΙΑΝΝΗ ΛΕΝΟΥ

Το λυόμενο σπίτι του ΘΑΝΑΣΗ και της ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΣ (ΠΑΝΤΙΣΗ) ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Το σπίτι του ΔΗΜΗΤΡΗ και της ΑΝΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ

ΜΑΡΙΑ ΜΠΙΖΑΚΙΔΗ

Γράφει η ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ - ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 1

Η απογοήτευση θα 'ρθε λίγο αργότερα όταν η Κοινότητα Βρυσοχωρίου αρνείται να δώσει χρήματα από το Κληροδόχημα του αειμνηστού **Χρ. Αθανασιάδη** στη **ΜΑΡΙΑ**. «Είναι κορφή και δεν δικαιούται χρήματα». Αποφαινούνται οι αρχές του χωριού ενώ λίγα χρόνια νωρίτερα η **Βασιλική Νικ. Τσιομιδή** διέκοψε το Γυμνάσιο ακριβώς γιατί δεν πήρε χρήματα από το κληροδόχημα.

Με τη δυναμική παρέμβαση του αδερφού της **ΔΗΜΗΤΡΗ** οι αντιρρήσεις κάμφθηκαν και από τότε τα χρήματα μοιράζονται «εις τους ζήλων έχοντες» ανε-

Χαρτούμ. Αύγουστος 1948.

εμπόνητος φύλλο.

Τελειώνει την Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης και το 1940 διορίζεται στο Παλιόσέλι. Τι χρονιά και κείνη! Η νεαρή δασκάλα στροβιλίζεται στη δίνη του ελληνοϊταλικού πολέμου. Εκτός από το διδακτικό της έργο αναπτύσσει πλούσια εθνική, κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα.

Τρέχει παντού. Ακούραστη. Φροντίζει τους τραυματίες του πολέμου, βοηθάει στη διανομή του συσσιτίου, κάνει ό,τι μπορεί για να συμπαρασταθεί, να προσφέρει. Κερδίζει έτσι την αγάπη των μικρών μαθητών, το σεβασμό των κατοίκων και την εκτίμηση των συναδέλφων της.

Το 1942 κλείνουν τα σχολεία και η **ΜΑΡΙΑ** φεύγει από το Παλιόσέλι. Οι μαθητές χάνουν τη μεγάλη τους φίλη και οι κάτοικοι της δασκάλα τους.

Όμως και η **ΜΑΡΙΑ** χάνει εκείνη τη χρονιά το μονάκριβο, τον πολυαναπημένο της αδελφό **ΔΗΜΗΤΡΗ**. Ο θάνατός του τη γεμίζει θλίψη και πόνο.

Μένει στο Βρυσοχώρι κοντά στους ηλικιωμένους γονείς της και το πένθος συμπληρώνεται και από το θάνατο του σεβαστού της πατέρα.

Παλεύουν με τη μητέρα της να ξεπεράσουν τις δύσκολες μέρες της κατοχής, όταν οι Γερμανοί καίνε το σπίτι τους. Όρθια η **ΜΑΡΙΑ** παλεύει και ορκίζεται να ξανακτίσει το σπίτι. Και πράγματι το ξανακτίζει. Δεν μπόρεσε να το τελειώσει ποτέ αφού άλλα γεγονότα ανατρέπουν τα σχέδιά της.

Το 1944 επιστρέφει στο Παλιόσέλι και αναλαμβάνει τα διδασκικά της καθήκοντα. Ανεξάντλητο το κέφι της αφού για να απαλύνει τις τραυματικές εμπειρίες των μικρών μαθητών της από τον πόλεμο και την κατοχή οργανώνει ακόμη και πολυήμερη εκδρομή του Σχολείου στα Γιάννενα. «Ως και στη Ντραμπάτο-θα πήγαμε» μου λέει η ανηψιά της **Χαρίκλεια Τσιομιδή**, κόρη της αδερφής της **Βαγγελίας**, που μαθήτριά τότε φοιτούσε στο Δημ. Σχ. Παλιόσελίου κοντά στη θεία της.

Στα χρόνια του εμφυλίου φεύγει από το Παλιόσέλι. Οι προϊστάμενοί της εκτιμώντας την παιδαγωγική της κατάρτιση, το ήθος και την ακεραιότητα του

χαρακτήρα της την τοποθετούν διευθύντρια στην Παιδόπολη Ιωαννίνων Άγιος Κωνσταντίνος.

Το ανήσυχο πνεύμα της δεν την αφήνει να ησυχάσει. Απογοητευμένη από τη φτώχεια και τη μιζέρια που έβλεπε γύρω της, τρομοκρατημένη από την αγριότητα του εμφυλίου που δεν έλεγε να τελειώσει και πικραμένη από το θάνατο και της μητέρας της παίρνει την μεγάλη απόφαση και την πραγματοποιεί.

Το 1948 φεύγει από την Ελλάδα και πηγαίνει στο Σουδάν. Εργάζεται ως δασκάλα στο Χαρτούμ.

Γύρισε το 1950. Κανείς δεν ξέρει αν στο Χαρτούμ βρήκε τον ιδανικό κόσμο που ονειρεύτηκε. Το σίγουρο είναι πως η **ΜΑΡΙΑ** γύρισε δυστυχώς βαριά αρρωστη.

Είχε μάθει να νικά τις δυσκολίες και πίστευε πως και αυτή τη μάχη θα την κερδίσει. Δυστυχώς ο αγώνας με τον καρκίνο ήταν άριστος. Πέθανε σε ηλικία 32 ετών στο Δημοτικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων στις 25 Ιανουαρίου 1951.

Ο θάνατός της γέμισε με πίκρα και πόνο τις αδερφές της, τους συναδέλφους της και τους γνωστούς της.

«Ήταν εξαιρετική δασκάλα και σπουδαίος άνθρωπος» μου είπε συγκινημένος ο πατέρας μου κ. **Γιώργης Οικονόμου**, γείτονας, συνάδελφος και φίλος της οικογένειας **Μπιζακίδη**.

«Η καλή μου, η χρυσή μου η αδερφοπούλα ήταν η καλύτερη κοπέλα. Ούτε υπήρχε άλλη σαν αυτή. Πάντα τη θυμάμαι. Είναι πάντα στην καρδιά μου» μου είπε με δάκρυα στα μάτια η μόνη αδερφή που ζει κ. **Αννα Βακάρου**.

«Αγαπούσε με πάθος τα παιδιά κι ήταν δική της όλα τα παιδιά του κόσμου» συμπλήρωσε και ο σύζυγος της **Αννας** κ. **Κώστας Βακάρος**.

Τη θυμάμαι σε μία συνάντηση που είχα μαζί της το καλοκαίρι του 1950. Λεπτή με κανονικό ανάστημα, φορούσε μία πλισέ φούστα που πολύ με γοήτευσε. «Τι θα γίνεις όταν μεγαλώσεις;» με ρώτησε.

Την κοίταξα με απορία. Δεν ήξερα καν ότι οι άνθρωποι «κάτι γίνονται» όταν μεγαλώνουν. Όμως εκείνη τη στιγμή το αποφάσισα. Θα γίνω δασκάλα είπα μέσα μου σαν τη **ΜΑΡΙΑ**. Και ήταν για μένα η γυναίκα πρότυπο.

Η **ΜΑΡΙΑ** αγωνίστηκε να ανατρέψει τα δεδομένα της μικρής κοινωνίας του χωριού μας και άνοιξε πρώτη αυτή το δρόμο για ανώτερες σπουδές σε όλες τις κοπέλες που ακολούθησαν έπειτα.

Πέρασαν 46 χρόνια από το θάνατό της. Δε στάθηκαν όμως αρκετά να σβήσουν την αγάπη και την εκτίμηση για τη **ΜΑΡΙΑ**. Ούτε τον πόνο και τη συγκίνηση για τον άδικο και πρόωγο χαμό της.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Η **ΧΡΥΣΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ** του Αδαμαντίου και της Ευτέρπης περάτωσε με επιτυχία τις σπουδές της στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και στις 22 Νοεμβρίου 1996 της απονεμήθηκε το πτυχίο της δασκάλας παρουσία των γονέων της, συγγενών και φίλων.

Έπειτα από επιτυχίες προφορικές και γραπτές εξετάσεις στο **Goethe - Institut** του Πατρών, απονεμήθηκε στη **ΧΡΥΣΑ** στις 25.9.1996 το πτυχίο (Zeugnis) της γερμανικής γλώσσας της βαθμίδας του **Mittelstufe**.

Η **ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΟΥΦΗ** του Ηλία και της Καλλιόπης, μνηστή του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΙΡΗ**, αποφοίτησε ευδόκιμα από το Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και της απονεμήθηκε στις 22 Νοεμβρίου 1996 το πτυχίο της δασκάλας, παρουσία των γονέων της, του νονού της και φίλων της.

Η **ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΣΗ** του Αθανασίου και της Δέσποινας (εγγονή του αειμνηστού Αποστόλη Νούτσου), περάτωσε με επιτυχία τις σπουδές της στο Τμήμα Εφαρμοσμένης Πληροφορικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και στις 20 Δεκεμβρίου 1996 πήρε το πτυχίο παρουσία των γονέων της, συγγενών και φίλων.

Ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή συγχαίνουν τη **ΧΡΥΣΑ**, την **ΚΑΤΕΡΙΝΑ** και τη **ΜΑΡΙΑ** για την ευδόκιμη αποπεράτωση των σπουδών τους και τις εύχονται καλή σταδιοδρομία.

ΚΕΝΤΡΙΣΜΑΤΑ

Γράφει ο ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

Το 1949 η κυρά **ΜΗΤΡΑΙΝΑ (Χαίδω Χαντόλιου)**, όπως και άλλοι ανταρτοπόλεμοι Βρυσοχωρίτες, έμεναν σε επιταγμένα σπίτια στα Γιάννενα. Ένα πρωί, η σπιτονοικοκυρά της η **κυρά-ΚΑΤΣΑΟΥΝΑΙΝΑ**, που έπαυσε από ζάχαρο, της έδωσε τα ούρα να τα πεί στο μικροβιολόγο για εξέταση. Στο δρόμο όμως της έπεσε το κουτί από τα χέρια και κτύπηκε τα ούρα.

Έξυπνη και ευρηματική, όπως ήταν η μακαρίτισσα θεία **ΧΑΪΔΩ**, φρόντισε και γέμισε το κουτί με δική της ούρα. Υγιέστατη και κατάγενη όπως ήταν η θεία **ΧΑΪΔΩ**, ήταν επόμενο να δώσουν άριστες ενδείξεις οι εξετάσεις. Βλέπει τα καλά αποτελέσματα των εξετάσεων η **κυρά-ΚΑΤΣΑΟΥΝΑΙΝΑ** και καθότι ήταν εύπορη και ευτραφής, το ρίχνει χαρούμενη στο φαγοπότι και τα γλυκά. Η ευδαιμονία της όμως δεν κράτησε παρά μόνο 48 ώρες, γιατί η θεία **ΜΗΤΡΑΙΝΑ** φοβισμένη για απρόβλεπτες συνέπειες στην υγεία της, τη φρενάρισε εξηγώντας της τα συμβάντα όπως έγιναν.

Στα μέσα της δεκαετίας του '60, ήταν μαζί με πολλά παιδιά του χωριού, μαθητές στο γυμνάσιο Τραπεζοπόρου ο **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ** του Νικολάου, ο **ΠΟΛΥΖΩΗΣ ΒΑΚΑΡΟΣ** του Στεργίου και ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ** του Χρυσόστομου. Για να εξοικονομήσουν κάποιο χαρτζιλίκι αναλαμβάνουν να σκίζουν τα καυσόξυλα του γυμνασίου αντί 5 δραχμών το φόρτομα, κρατώντας και τα κλειδιά της αποθήκης.

Μία βραδιά που κίονιζε και είχαν τελειώσει τα δικά τους ξύλα, πήγαν να πάρουν σκισμένα ξύλα από την αποθήκη του γυμνασίου. Έβαλαν να φυλάει τσιτλίες τον **ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΒΑΣΔΕΚΗ** και ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ** με το **ΖΩΗ** μπήκαν στην αποθήκη. Ο καπνισμένος ο **ΤΟΛΗΣ**, μικρότερος της παρέας, αντί να επιπρέι το δρόμο, παρακολούθους τους φίλους του.

Κάποια στιγμή, γυρίζει τα μάτια του, και βλέπει στα τρία μέτρα κάποιον περαστικό. Τρομαγμένος το βάσει στα πόδια φωνάζοντας στους φίλους του.

- **Φουτίζιτ' βρε, ούνου όμοιο** (Δηλαδή: φύγετε βρε ένας άνθρωπος).

Το βάζουν και οι άλλοι δύο στα πόδια, παραπατώντας στο σκοτάδι και ο **ΖΩΗΣ** που φορούσε μια ημίκοινη πιτζάμα την έσχιζε μέχρι το γλουτό.

Φυσικά μετά την αποτυχία της επιχείρησής τις έβρεξαν κανονικά του **ΤΟΛΗ**, χρεώνοντας την αποτυχία στην λαθεμένη επιτήρησή του.

Η θεία **ΚΩΣΤΑΙΝΑ (ΔΕΣΠΩ) ΚΥΡΑΤΣΗ** του γένος Παπαποστόλου, έλεγε συχνά ότι τον κόσμο τον κυβερνούν τα τρία Μ.

Το **Μέσον**, η **Μονέδα** (το χρήμα) και το **Μ...** (γυναικείο γεννητικό όργανο).

Συγχωριανός μας ζωντανός, αεικίματος και δραστήριος με μεγάλη προσφορά στο σύλλογο, είχε σημάδια φαλάκρας στο πίσω μέρος της κεφαλής του. Ρωτάει μια μέρα τον κουρέα, αν έχει κανένα φάρμακο για τη φαλάκρα και αυτός τον καθισμάει ότι κάτι μπορεί να γίνει. Μετά το σχετικό κούρεμα, ο κουρέας βάφει απαλά με βαμβάκι το σημείο της φαλάκρας με μαύρο βερνικόχρωμα. Κοιμάται αμέριμνος ο φίλος το μεσημέρι και ξυπνώντας βλέπει κατάπληκτος, μουντζουρωμένο το κεφάλι από το προσκέφαλό, και συνειδητοποιεί το συμβάν. Αλήθεια ή όχι τα γεγονότα, αποτελεί εν-Θύμιον για τον παρόντα.

Ο γιατρός **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (1893-1974)** του **Ιωάννη** και της **Μαρίας**, γνωστός στην περιοχή σαν «γιατρούλου αλ' Χαντόλια», εγκαταστάθηκε και προσέφερε τις υπηρεσίες του στη **Λαϊστή** ως αγροτικός γιατρός.

Όταν έπινε κανένα ποτηράκι πάντα προτιμούσε κρασί. Μια μέρα σ' ένα καφενείο της **Λαϊστής** τον ρώτησαν σχετικά γι' αυτήν την προτίμηση. Αντί να τους εξηγήσει παίρνει απ' τον κάπελα ένα ποτήρι κρασί και ένα ποτήρι τσίπουρο. Ρίχνει σε κάθε ποτήρι ένα κομματάκι κρέας και προτρέπει τους θαμώνες να παρατηρήσουν τα ποτήρια. Το κρέας που έπεσε στο κρασί άνοιξε, ενώ αυτό που έπεσε στο τσίπουρο έσφιξε, μάζεψε και σκούρηνε.

Κι ενώ όλοι κοιτούσαν αμήχανοι, ο παλαίμαχος γιατρός παρατήρησε σταϊκά, δείχνοντας το ποτήρι του.

- **Πίνω κρασί, γιατί θέλω να είναι το σκύωτό μου γερό κι όχι μαύρο και σφιγμένο!**

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ

Γράφει η ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Στις αρχές του καλοκαιριού που πέρασε άρχισαν οι εργασίες για την αναστήλωση του **Αγίου Χαράλαμπος**. Η ανθρωπιά πάρα πολλών Βρυσσχωριτών ήταν μια σημαντική νίκη. Και έχουμε κάθε λόγο να είμαστε ευχαριστημένοι. Το γνωρίζουμε όλοι μας ότι ο **Άγιος Χαράλαμπος** είναι ένα θεμελιώδες στοιχείο της βρυσσχωριτικής παράδοσης και σύμβολο χριστιανικής πίστωσης, που σχεδόν δύο αιώνες τώρα εμπνέει τη ζωή και τις δημιουργικές δραστηριότητες του χωριού μας. Είναι η ιερή παρακαταθήκη των προγόνων μας.

Ας μιμηθούμε λοιπόν αυτούς που τον έκτισαν και τον παρέδωσαν σε μας. Είναι η μεγάλη προγονική κληρονομιά και η γενιά μας έχει χρέος να ανακαινίσει το Ναό και να τον αποκαταστήσει μεγαλόπρεπο και λειτουργικό. Το έργο αυτό έπρεπε να είχε γίνει προ δεκαετιών. Μπόρεσε όμως τελικά να αρχίσουν οι εργασίες επί των ημερών μας και αυτό είναι μεγάλη τιμή για μας. Αισιοδοξία και θάρρος εμπνέουν οι προσπάθειες όσων συμβάλλουν με κόπο και μεράκι στην αναστήλωση του Ναού. Ο χρόνος θα δείξει τι μπορούν να κάνουν οι Βρυσσχωριτίες γι' αυτό το σκοπό.

Χρέος δικό μας είναι να τον ανακαινίσουμε και να τον παραδώσουμε στη νέα γενιά, όρθιο και επιβλητικό, όπως ήταν πριν. Αυτή θα πάρει τη σκυτάλη και θα συνεχίσει την προσπάθεια. Θα είναι ντροπή για όλους μας αν το έργο αυτό δεν φτάσει στο τέρμα του. Νιώθω υπερήφανη για την καταγωγή μου, αλλά και αγωνία για το αν θα καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε τα χρήματα που χρειάζονται για να προχωρήσει η δεύτερη φάση του έργου. Θα αποκατασταθούν οι **κολόνες, ο τρούλος και οι θόλοι**; Θα γίνει η **σκεπή** και ο **προνάρθος** (το **χαγιάτι**), ο τόπος των έντονων παιδικών βιωμάτων και αναμνήσεων;

Όλα αυτά τα ερωτηματικά απασχολούν και βασανίζουν όσους ανέλαβαν τη διεκπεραίωση αυτού του έργου. Με την αποπεράτωση της πρώτης φάσης άρχισαν οι σχεδιασμοί και υποβλήθηκαν προτάσεις για την κατασκευή των **κίωνων** που πρέπει οπωσδήποτε να αποκατασταθούν, για να συνεχιστούν οι υπόλοιπες εργασίες. Η νεολαία του χωριού πρωτοστατεί στη μεγάλη προσπάθεια που γίνεται, προσφέροντας σημαντική οικονομική ενίσχυση και αξιόλογη προσωπική εργασία όπου και όταν χρειάζεται.

Η Δευτέρα 16 Ιουνίου 1996 χαραχτηκε στο μυαλό μου ως μεγάλη και σημαντική ημέρα. Είναι η μέρα που άρχισαν οι εργασίες αναστήλωσης του **Αγίου Χαράλαμπος** χάρη στη γενναία και αποφασιστική συνεισφορά όλων των Βρυσσχωριτών. Η εφημερίδα μας, η τόσο αγαπητή στους απανταχού Βρυσσχωριτίες, άγγιξε τις καρδιές όλων μας και όλοι ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση προσφέροντας αυθόρμητα, ότι μπορούσε ο καθένας. Ο ερχομός εδάλλου στο χωριό, το περασμένο καλοκαίρι, τον Αρχιερατικό Επιτρόπου της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσ/νίκης **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΒΑΚΑΡΟΥ** και του μηχανικού **ΙΩΑΝΝΗ ΓΚΑΡΑΝΗ**, ενίσχυσε αποφασιστικά τη μεγάλη προσπάθεια.

Όλα αυτά μαρτυρούν τι μπορούν να κάνουν όσοι αγαπούν τον τόπο τους και σέβονται την ιστορία και την παράδοση. Όλοι μπορούμε να βοηθήσουμε για να υλοποιηθεί το μεγάλο όνειρο και όλοι μπορούμε να βάλουμε ένα λιθαράκι για την αποπεράτωση του έργου.

Οι πρόγονοί μας κατάφεραν κάτω από δύσκολες συνθήκες να χτίσουν αυτή τη μεγαλόπρεπη εκκλησία. Η γενιά μας έχει συνδέσει την ιστορία και τον πολιτισμό του χωριού μας με τους προγόνους μας, που εμπνεύστηκαν και εκτέλεσαν αυτό το έργο. Γι' αυτό δεν πρέπει κανένας μας να αδιαφορήσει. Χρειάζονται χρήματα και πρέπει να βοηθήσουμε όλοι.

Η **Ερανική Επιτροπή** κάνει το χρέος της και αγωνίζεται προς όλες τις κατευθύνσεις. Κτυπά πόρτες, στέλνει υπομνήματα και απευθύνεται σε μεγαλοεπιχειρηματίες. Όμως έχει αποδειχτεί πως είναι πιο εύκολο να μπεις στη **ΝΑΣΑ** ή να προσεγγίσεις το **ΜΑΙΚΑ ΔΟΥΚΑΚΗ**, όπως έγινε πρόσφατα από ομάδα φιλάτων Βρυσσχωριτών στη Λάρισα, παρά να συνα-

ντήσεις και να πείσεις Έλληνα επιχειρηματία. Οι κρατικές επιχορηγήσεις βγαίνουν πολύ δύσκολα, παρότι οι προσπάθειές μας προς αυτήν την κατεύθυνση έχουν πολλαπλασιαστεί. Εδώ θέλω να υπενθυμίσω το παλιό βρυσσχωριτικό γνωμικό «**μια φορά έρχονται τα κούτσουρα στη Λεύκα**». Έτσι χωρίς να σταματήσουμε τις ενέργειες, πρέπει να στηριχθούμε περισσότερο στις δικές μας δυνάμεις, γιατί οι μέχρι σήμερα προσφορές ήταν πολύ συγκινητικές και αυθόρμητες.

Στην εξχωριστή στήλη της εφημερίδας μας βλέπουμε ένθετους πατριώτες να δίνουν σημαντικά ποσά για αυτό τον ιερό σκοπό. Οι απανταχού Βρυσσχωριτίες κάνουν το καθήκον τους και αυτό μας γεμίζει υπερηφάνεια. Η **Ερανική Επιτροπή** είναι η σημαφόρος στην κοινή προσπάθεια και μαζί με την Εκκλησιαστική Επιτροπή, την **Κοινότητα** και το **Μορφωτικό Σύλλογο** αγωνίζονται για την πνευματική και ήθικη ανύψωση του χωριού.

Ας ενισχύσουμε λοιπόν όλοι την προσπάθεια της **Ερανικής Επιτροπής**. Ας στείλουμε ξανά τις προσφορές μας για να συνεχιστεί το μεγάλο έργο, που γίνεται με τη βοήθεια όλων μας. Και ας είμαστε όλοι σίγουροι ότι το έργο θα αποπερατωθεί. Και θα καμαρώνουμε όλοι για το χωριό μας είχε ισοπεδωθεί. Για τη γερνόντισσα εκκλησία που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας.

Το καλοκαίρι που πέρασε ο **Άγιος Χαράλαμπος** έκανε το θαύμα του. Αν και τα θεμέλια είχαν σκαφτεί βαθιά, και οι τοίχοι ήταν εκτεθειμένοι, ο σεισμός της Κόνιτσας δεν τα άγγιξε. Και ας έγραφαν μερικές Αθηναϊκές εφημερίδες ότι το χωριό μας είχε ισοπεδωθεί. Ακόμη οι έντονες καλοκαιριακές μπόρες σταματούσαν στο Γυφτόκαμπι, λες κι ένα αόρατο χέρι δεν άφηνε τη βροχή να φτάσει στο χωριό και να καταστρέψει τα υλικά (άμμο και τσιμέντα), που φρόντιζαν να στέλνουν από τα Γιάννενα τα μέλη της Ερανικής Επιτροπής.

Με τη δυνατότητα που μου προσφέρει η εφημερίδα θέλω να ευχαριστήσω όλους, όσους βοήθησαν να αρχίσει και να τελειώσει η πρώτη φάση του έργου. Τώρα όμως αρχίζουν τα δύσκολα με τη **δεύτερη φάση**, που είναι εξίσου σημαντική και αναγκαία. Πρέπει να επισκοπευτούν πρώτα οι **κολόνες**, να γίνουν οι **συρραφές των τοίχων, η σκεπή και το χαγιάτι**. Έχουμε λοιπόν πολλά εμπόδια να υπερπηδήσουμε μέχρι να φτάσουμε στο τέρμα. Πιστεύω πως θα τα καταφέρουμε. Αγωνιστική διάθεση υπάρχει. Το ζητούμενο είναι να μη χαλαρώσουμε και να συνεχίσουμε να ενισχύουμε την προσπάθεια της Ερανικής Επιτροπής με τον ίδιο ζήλο και ενθουσιασμό.

Το έργο αυτό, που προσωπικά το θεωρώ πολύ σημαντικό, είναι αποτέλεσμα της αγάπης, του ενθουσιασμού, της καλής διάθεσης και των συντονισμένων ενεργειών όλων των Βρυσσχωριτών. Όλοι βοήθησαν και όλοι έχουν μερίδιο στην κοινή προσπάθεια. Κρατάω με χαρά στη μνήμη μου όσα έχουν γίνει μέχρι τώρα για να προχωρήσει το έργο. Εύχομαι κουράγιο και δύναμη στις επόμενες προσπάθειες.

Η **ελπίδα και το όραμα δε χάθηκαν**. Πιστεύω ότι η συνεργασία, η κατανόηση και η προσφορά είναι αυτή τη στιγμή περισσότερο από όσο ποτέ αναγκαία. Το **χρέος** είναι όλων μας.

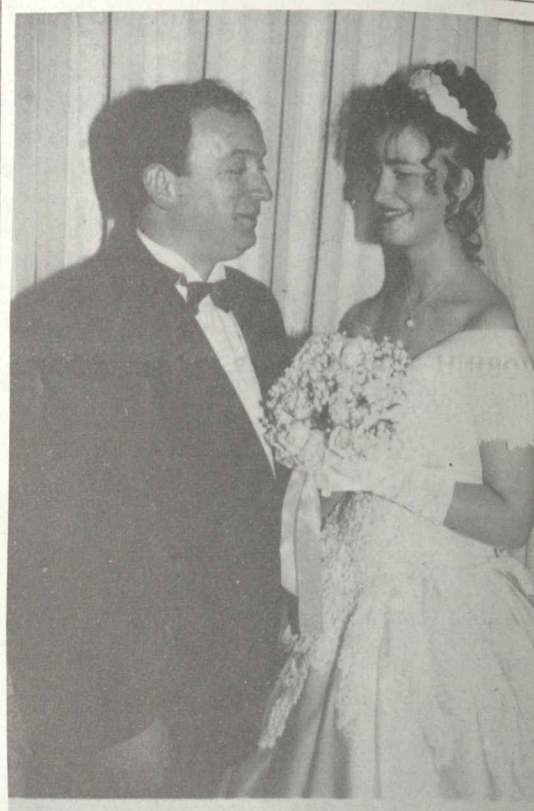
ΔΩΡΕΑ

Μια σημαντική δωρεά στην εκκλησία του Αγίου Δημητρίου έγινε από τα αδελφία **ΝΙΚΟΛΑΟ, ΔΑΚΗ, ΧΑΪΔΟΥΛΑ** και **ΧΡΗΣΤΟ ΠΑΣΧΑΛΗ**, του **Μιχαήλ**, στη μνήμη της μητέρας τους **ΑΝΝΑΣ Μ. ΠΑΣΧΑΛΗ**.

Με δική τους δαπάνη κατασκευάστηκε ένας ωραίος Νάρθηκας - πρόναος από αλουμίνιο καφέ χρώματος, που στεγνάζει και στολίζει την είσοδο της κεντρικής εκκλησίας του χωριού μας.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή, ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή συγχάριον τους Αφούς **ΠΑΣΧΑΛΗ** για τη δωρεά και εύχονται να είναι **αιωνία η μνήμη** της μητέρας τους **ΑΝΝΑΣ ΠΑΣΧΑΛΗ**.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΗΛΙΑ ΜΠΑΡΚΑ και ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΕΥΑΓ. ΣΙΑΜΠΗΡΗ

ΓΑΜΟΙ - ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Το Σάββατο 19 Οκτωβρίου 1996 έγινε στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων ο γάμος δύο εκλεκτών νέων του χωριού μας: του **ΗΛΙΑ ΜΠΑΡΚΑ**, γιου της **ΡΗΝΑΣ** και του **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΑΡΚΑ** (Πρόεδρου της Κοινότητας) και της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΙΑΜΠΗΡΗ**, κόρης της **ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ** και του **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΣΙΑΜΠΗΡΗ**.

Τα στέφανα αντάλλαξε ο φίλος του γαμπρού Βρυσσχωριτίης **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΤΣΙΟΜΙΑΝΗΣ**. Το μυστήριο παρακολούθησαν συγγενείς και φίλοι των νεόνυμφων από το Βρυσσχωριό, τα Γιάννενα, την Αθήνα και την Αλεξάνδρεια και ολόκληρη η Βρυσσχωριτική παροικία των Ιωαννίνων. Το βράδυ ακολούθησε γαμήλια δεξίωση και γλέντι στο κοσμικό κέντρο «**ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ**» στην Ελεούσα. Η απέραντη αίσθηση του κέντρου ήταν ασφυκτικά γεμάτη από τους προσκεκλημένους του ζεύγους, που πέρασαν μια όμορφη και αξέχαστη βραδιά διανυκτέρι με εκλεκτούς μεζέδες και φαγητά, άφθονο κρασί **ΖΙΤΣΑΣ**, χαρούμενη ατμόσφαιρα και ευχάριστη, ενθουσιώδη και κεφάτη πρεζωτική μουσική, που συμπαρέσσε μικρούς και μεγάλους σ' ένα αβρόχιο και χαρούμενο γαμήλιο γλέντι, που κράτησε ως τις πρωινές ώρες.

Ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στο ταριασάτο ζευγάρι παντοτινή ευτυχία και αγάπη.

Στις 26 Οκτωβρίου 1996 ημέρα Σάββατο, τελετήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίας Αικατερίνης του Δήμου Παπάγου, ο θρησκευτικός γάμος του Γυναικολόγου γιατρού και Λέκτορα του Πανεπιστημίου Αθηνών **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΧΑΣΙΑΚΟΥ** του **Κων/νου** και της **Ανθίας** (το γένος **Παπαδημητρίου**), μετά της Μικροβιολόγου Ιατρού - εξωσωματικής γονιμοποίησης - **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΜΠΑΚΑ** του **Χρυσόστομου** και της **Σταματίας** (το γένος **Ευαγγέλου** και **Ευαγγελίας Κυράτση**).

Τα στέφανα αντάλλαξε ο Γυναικολόγος γιατρός και επιστημονικός συνεργάτης **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΡΕΛΙΑΣ**.

Μετά την τελετή του γάμου ακολούθησε η βάπτισμα των δύο κοριτσιών τους:

Ο πρώτος Νονός Ιατρός - γυναικολόγος και Επίκουρος καθηγητής **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΙΤΤΟΡΑΤΟΣ** χάρισε στην πρώτη κόρη το όνομα **ΑΝΘΙΑ**.

Ο δεύτερος Νονός Ιατρός - γυναικολόγος και αναπληρωτής καθηγητής **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΑΛΑΜΑΕΚΗΣ** χάρισε στη δεύτερη κόρη το όνομα **ΣΤΑΜΑΤΙΑ**.

Τις δύο τελετές παρακολούθησαν πολλοί συγγενείς και φίλοι του ζεύγους. Το βράδυ ακολούθησε δεξίωση και γλέντι στο ξενοδοχείο **ΠΕΝΤΕΛΑΙΚΟΝ** της Κηφισιάς.

Ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή εύχονται στο **ΔΗΜΗΤΡΙΟ** και τη **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ** να ζήσουν ευτυχισμένοι και να χαίρονται τα δύο νεοφάτιστα βλαστάκια τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ - ΑΡΜΑΤΑ 1944 - 1996

Βαρύ, σκληρό και αδυσώπτο κτύπημα δέχτηκε στις 21.12.1996 στα Γιάννενα η οικογένεια **ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ - ΑΡΜΑΤΑ** με τον πρόωφο και άδικο θάνατο της αγαπημένης συζύγου, μητέρας, κόρης και αδελφής **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**. Αλλά και για όλους τους λοιπούς συγγενείς, τους φίλους και τους απανταχού Βρυσσχωριτίες, το θλιβερό άγγελμα του

θανάτου της, ήταν μια οδυνηρή έκπληξη που τους γέμισε πόνο και θλίψη.

Το κτύπημα ήταν οδυνηρό και ο πόνος αγιάτρευτος. Αν και προσωπικά έχω βιώσει αυτήν την οδυνηρή εμπειρία, εν τούτοις μου είναι αδύνατο να βρω λόγια να παρηγορήσω την τραγική μητέρα **ΧΡΥΣΗ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ**, τον πονεμένο σύζυγο **ΗΛΙΑ ΑΡΜΑΤΑ**, τα παιδιά της **ΝΙΚΟ** και **ΑΝΝΑ**, την αδελφή της **ΡΗΝΑ**, τα εγγόνια και όλους τους συγγενείς.

Είκοσι αυτές οι άγιες ημέρες, που ο χάρος διάλεξε να πάρει την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** από κοντά τους, να ριξουν βάλομα παρηγοριάς στην ψυχή τους για να μαλακώσουν τον αβάσταχτο πόνο τους. Εξάλλου η χριστιανική πίστη, που πάντα οπλίζει τις πονεμένες ψυχές με υπομονή, καρτερία και αντοχή, θα τους βοηθήσει να υπομείνουν το μεγάλο πόνο και τη σκληρή δοκιμασία. Η ζωή είναι σύντομη. Η πίστη ότι θα συναντήσουμε εκεί ψηλά, αυτούς που χάσαμε, αποτελεί ασφαλώς μεγάλη παρηγοριά.

Καλή μου **ΧΡΥΣΗ!** Ο πόνος της μνάς είναι αβάστακτος. Χρειάζεται όμως σ' αυτές τις δύσκολες στιγμές ψυχική αντοχή και δύναμη, αρετές που δεν σου έλειψαν ποτέ. Η συμπόνια και η θλίψη όλων μας είναι βαθύτατη. Συμπάσσουμε και σου εκφράζουμε θερμότητα συλλυπητήρια. Η κόρη σου η **ΡΗΝΑ**, οι γαμπροί σου, τα εγγόνια και τα δισέγγονα είναι κοντά σου και θα σου δώσουν με τη φροντίδα και την αγάπη τους κουράγιο για να αντέξεις τον πόνο της σκληρής δοκιμασίας.

Η **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** έφυγε γρήγορα και αναπάντεχα από κοντά μας, στα 52 της χρόνια. Γυναίκα με έντονη προσωπικότητα, θέληση και αποφασιστικότητα ξεχώριζε για την τιμιότητα, τις ψυχικές αρετές, την εργατικότητα, τη δραστηριότητα και την ανθρωπιά. Αισιόδοξη και δυνατή με θέληση και αγάπη για τη ζωή στάθηκε όρθια ως την ύστατη στιγμή και άντεξε τον προσωπικό της πόνο και το μαρτύριο με γενναίότητα, θάρρος, καρτερικότητα και υπομονή. Το περασμένο καλοκαίρι, έγραφε ότι είχε καταλάβει το τέλος που πλησίαζε, αλλά η δίνα για τη ζωή, η αξιοπρέπεια και το ψυχικό της μεγαλείο δεν την άφησαν να παρασυρθεί και να εκφράσει τον πόνο και την αγωνία της.

Γνώσια βρυσσχωριτίσσια, συνδεδεμένη με έντονα βιώματα με το χωριό, δεν έλειψε ποτέ από καμία εκδήλωση χωριανική. Με την πλατιά λογική που τη χαρακτήριζε, τη δημιουργική διάθεση και την ασίστατη εργατικότητα είχε κερδίσει την εμπιστοσύνη και το θαυμασμό συγγενών, γνωστών και φίλων. Μαζί με το

σύζυγο και τα παιδιά της ξανάχτισαν το πατρικό σπίτι, που είναι ένα πραγματικό σπολίδι στον πέρα μαχαλά και σ' ολόκληρο το χωριό.

Εργατική και αισιόδοξη αγωνίστηκε με πείσμα μαζί με το σύζυγό της και κατόρθωσαν να οργανώσουν μια από τις καλύτερες φαρμαβένες των Ιωαννίνων την «**ΤΡΑΤΑ**». Το σπικτικό της στο χωριό και στα Γιάννενα ήταν υποδειγματικά οργανωμένο και κατόρθωσαν να αποκαταστήσουν τα δύο παιδιά τους το **ΝΙΚΟ** και την **ΑΝΝΑ**. Ακόμη φρόντιζε με στοργή και αγάπη, μέχρι την τελευταία στιγμή, την ανήμπορη μητέρα της.

Τον τελευταίο καιρό, όταν η επάραι αρρώστια είχε γίνει ο εφιάλτης της ζωής της, είχε τη θερμή συμπαράσταση, την κατανόηση και τη φροντίδα της μητέρας της, του συζύγου της, των παιδιών της και της αδελφής της **ΡΗΝΑΣ**. Στην κορύφωση του πόνου δεν παρέλειπε να εκφράζει την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες για ό,τι οι δικοί της έκαναν γι' αυτήν. Ειλικρινά αδυνατώ να εξηγήσω το μεγαλείο της ψυχής της. Πίστευε πραγματικά στον άνθρωπο, στις πθικές και χριστιανικές αξίες και προσπαθούσε πάντα για το καλύτερο.

Η **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** ήταν γέννημα και θρέμμα του Βρυσσχωριού. Κόρη του **ΓΙΩΡΓΟΥ** και της **ΧΡΥΣΗΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ** πέρασε τα παιδικά της χρόνια στο Βρυσσχωριό. Χρόνια δύσκολα όπως όλων των κατοίκων του χωριού της εποχής εκείνης. Το 1964 παντρεύτηκε στο Βρυσσχωριό με τον **ΗΛΙΑ ΑΡΜΑΤΑ** από τη Λευκάδα και απέκτησαν δύο παιδιά. Πάλαψαν και αγωνίστηκαν με τις αντιξοότητες της ζωής και δημιούργησαν μια ευτυχισμένη οικογένεια που τη συμπλήρωσαν τα δύο εγγόνια που τους χάρισε η κόρη τους **ΑΝΝΑ**. Δυστυχώς όμως ο χάρος της έσπασε καρτέρι και της έκοψε πρόωγα το νήμα της ζωής της. Τώρα όλα χάθηκαν για την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ**. Δεν στάθηκε τυχερή να απολαύσει το μερίδιο που της ανήκε από τις χαρές της ζωής.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ μου, όλοι στο χωριό μας κλαίνε για τον πρόωρο χαμό σου. Και τα λουλούδια του σπιτιού σου, που τόσο αγαπούσες, κλαίνε κι αυτά το χαμό σου. Ο θάνατος σημαίνει πάντοτε ένα τέλος. Όσο κι αν τον φοβόμαστε οι άνθρωποι πάντα σ' αυτόν παραδίδονται και μ' αυτόν τελειώνουν. Έτσι κι εσύ τελείωσες και έφυγες προτού καλά-καλά απολαύσεις ό,τι με κόπο δημιούργησες.

Τώρα ξεκουράζεσαι και αναπαύεσαι στη γιαννιώτικη γη. Ο αέρας του χωριού μας έρχεται τα βράδια κοντά σου και σε νανουρίζει στον αιώνιο ύπνο σου. Σε κλαίνε όλοι όσοι είχαν την τύχη να σε γνωρίσουν. Αναπαύσου **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ** μου! Έκπνεε ό,τι μπορούσες για να σταθείς όρθια και δεν τα κατάφερες. Τους καλούς ο Θεός τους θέλει κοντά του. Έτσι έγινε και με σένα. Είσαι το τρίτο κροδάκι, τα τελευταία χρόνια στο χωριό μας από την επάραι αρρώστια, που δυστυχώς η επιστήμη δεν κατόρθωσε ακόμη να νικήσει.

Αιωνία σου η μνήμη!

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ - ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΣΙΟΜΙΑΝΗ** του **Νικόλαου** και της **Παρασκευής** και ο **ΣΙΜΟΣ ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ** του **Σταύρου** και της **Λαμπρινής**, που υπηρετεί στο Πρωτοβεστικό Σώμα Πάγκας, έδωσαν στις 12 Οκτωβρίου 1996 στην **Περίερα** αμοιβαία υπόσχεση γάμου και αντάλλαξαν τα δακτυλίδια των αρραβώνων. Ακολούθησε δεξίωση και γλέντι για τους συγγενείς και τους φίλους του ζεύγους.

Η **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΙΑΜΠΗΡΗ** του **Θωμά** και της **Χρυσούλας** και ο **ΣΑΒΒΙΑΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ** από το Νεοχώρι Ημαθίας έδωσαν στις 30.8.1996 στα **Γαϊδάρα Ημαθίας** αμοιβαία υπόσχεση γάμου και αντάλλαξαν τις χρυσές βέρες των αρραβώνων.

Ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή συγχάριον τα ταριασάτα ζευγάρια, τους γονείς και τους παππούδες για το ευχάριστο γεγονός και τους εύχονται καλά στέφανα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΔΗΜ. ΚΥΡΑΤΣΗ 1927 - 1996

Την Κυριακή 8.12.1996 βρέθηκε νεκρή στο σπίτι της στα Γιάννενα, όπου έμενε μόνη της μετά το θάνατο του συζύγου της **Δημητρίου**, η **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΥΡΑΤΣΗ**.

Η **ΚΑΤΕΡΙΝΑ** γεννήθηκε το 1927 στη Γιαννιόβκα της επαρχίας Βερνίκι στη Νότια Ρωσία. Ήταν κόρη του **ΝΙΚΟΛΑΪ ΒΕΛΙΤΣΚΑ** και είχε έναν αδελφό και τρεις αδελφές. Το 1950 βρέθηκε στην Τασκένδη της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. Εκεί γνώριστηκε με το Βρυσσχωριτή πολιτικό **Π. Ρ. Ο. Φ. Υ. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΚΥΡΑΤΣΗ** του **Ιωάννη** και παντρεύτηκαν το 1954.

Στις 21.3.1978 ακολουθώντας τον αγαπημένο της

σύζυγο ήρθαν στην Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν στα Γιάννενα. Σεμνή και ενόρετη γυναίκα, καλή και πιστή χριστιανή, ξεχώριζε για την απλότητα, την καλοσύνη, την τιμιότητα, την ευγένεια και την ανθρωπιά. Αγάπησε και αγαπήθηκε από τους Βρυσσχωριτίες και ήταν τακτική επισκέπτης του χωριού.

Το Μάρτιο του 1990 έχασε το σύζυγό της **ΔΗΜΗΤΡΙΟ** γεγονός που της στολίσσε και την πλήγωσε βαριά. Τάφηκε στο κοιμητήριο Αγίου Νικολάου - Κοπώνων - Ιωαννίνων σύμφωνα με την επιθυμία της.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΝΤΟΛΙΟΣ

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Ο **ΜΟΣ** και η Συντακτική Επιτροπή εκφράζουν τα θερμά τους συλλυπητήρια στις παρακάτω οικογένειες συγχωριανών μας που έχασαν πρόσφατα προσφιλή τους πρόσωπα:

Στο **ΝΙΚΟ** και την **ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ (ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ) - ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ** για το θάνατο της αδελφής του **ΝΙΚΟΥ**, **ΕΛΠΙΔΑΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ**.

Στο **ΓΙΩΡΓΟ** και τη **ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (ΓΚΑΡΑΝΗ) ΣΙΩΚΑ** για το θάνατο της μητέρας του **ΓΙΩΡΓΟΥ**, **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΣΙΩΚΑ**.

Αιωνία τους η μνήμη!

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

• Ο **κ. ΘΩΜΑΣ ΠΕΠΙΩΝΗΣ** - Επιχειρηματίας (Ιωάννινα) προσέφερε έναν (1) τόνο σιδηρά αξίος εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδων (125.000) δραχμών.

• Η **ΕΠΕ-ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΚΡΟΝΟΣ - ΛΑΤΟΜΕΙΑ ΛΑΡΑΝΟΥ ΥΛΙΚΟΝ** (Ιωάννινα) προσέφερε αδρανή υλικά αξίας 50.650 δραχμών.

Ο **κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΑΜΝΑΚΟΣ**, αυτοκινητιστής από το Ηλιόχωρι, επέλεξε με το αναπεμπόμενο αυτοκίνητό του ένα δρομολόγιο δωρεάν, μεταφέροντας οικοδομικά υλικά.

Η Εκκλησιαστική και η Ερανική Επιτροπή εκφράζουν τις θερμές ευχαριστίες τους για τις γενόμενες προσφορές.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

ΠΕΤΣΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ (Αιγίνο)
Αγία Παρασκευή 5.000
Αγία Τριάδα 5.000
Μικρή Παναγία 5.000

ΧΡΥΣΗ ΤΣΙΟΜΙΑΔΟΥ
Αγία Παρασκευή 5.000
(Στη μνήμη της μητέρας της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΔΔ. ΕΞΑΡΧΟΥ)

Ο ΑΝΑΔΡΟΜΑΡΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Γράφει ο ΑΛΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΥΝΑΒΟΣ

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟ

Ο Αναδρομάρης συνεχίζει και ολοκληρώνει σήμερα το δοιοπορικό του στους δρόμους του κάτω μαχαλά.

Παλιότερα στη μικρή εδώ συνοικία ήταν και το σπίτι του **Κουτσούλη**, που σώζεται μόνο το όνομα ως τοπωνύμιο. Δεξιά ήταν το σπίτι του **Κώστα Χαδόλιου**, που ήταν γνωστός ως **Μπουτσουδάλης**, επειδή η μητέρα του τον γέννησε στο δρόμο, στη θέση **Μπουτσουδάλα**, όπως γύριζε από τη δουλειά στο αμπέλι της στη Μπόργια. Ο **Κώστας Χαδόλιος** στο χωριό ήταν μπακάλης και διατηρούσε καλή επιχείρηση. Ήταν τακτικός στις δασοληψίες του και το μαγαζί του ήταν πάντα γεμάτο. Παιδιά του

ρετεί ακόμη πολύ καλά τις κάτω συνοικίες. Παλιά, που ήταν το χωριό γεμάτο, είχε μεγάλη κίνηση η γέφυρα. Κόσμος πολύς περνοδιάβαινε και ζώα πολλά, κοπάδια γιδωπρόβατα, κυρίως το πρωί και το βράδυ, ζώα φορτωμένα με κάθε είδους υλικά, προκαλώντας το χαρακτηριστικό εκείνο θόρυβο με τα πεταλωμένα πόδια τους πάνω στις πέτρες του καλντεριμιού της γέφυρας. Και παρακάτω και δίπλα από τη γέφυρα η κίνηση ήταν ζωηρή. Υπήρχαν εκεί, χάρη στο νερό του ποταμού, νερόμυλος, εριοτριβιά (**μαντάνι**) και νεροτριμιά (**δραστέλα**), που από το φθινόπωρο ως την άνοιξη βρίσκονταν σε πυρετώδη κίνηση. Και ο αλευρόμυλος δούλευε συνέχεια και το **μαντάνι** και η **δραστέλα** δεν έπαυαν να ετοιμάζουν τις βελέντζες και κάθε είδους κουβέρτες και τα δίμπια για τις ζεστές φορεσιές του χειμώνα.

Τότε χρησιμοποιούσαν πολύ το μαλλί, που το δούλευαν χειμώνα καλοκαίρι οι περασμένης ηλικίας γυναίκες κυρίως, που δεν μπορούσαν να πάνε σε χωράφια και άλλες εξωτερικές εργασίες. Μέρα νύχτα το μαντάνι χτυπούσε τα δίμπια για να πηξουν και να γίνουν αρράτα και ζεστά. Και το νερό έπεφτε ασταμάτητα στη δραστέλα και χτυπούσε τις βελέντζες για να πηξουν και να γίνουν αφράτες. Και ο νερόμυλος συνέχεια γύριζε τριβώντας τους κόκκους του σταριού και του καλαμποκιού ετοιμάζοντας το αλεύρι για τα νοικοκυριά που κυρίως ζούσαν με τα επιτόπια προϊόντα. Και μοχλός και δύναμη για όλη αυτή τη βιοτεχνία ήταν το νερό του ποταμού που κινούσε το μύλο. Το χωριό δηλ. εκείνα τα παλιά χρόνια είχε τη δική του οικονομία και τους δικούς του τρόπους να ικανοποιεί τις διάφορες ανάγκες του. Τώρα όλα έχουν αλλάξει. Δεν υπάρχουν πλέον τα σύνεργα της βιοτεχνίας. Δεν αλέθει ο μύλος, δεν χτυπάει το μαντάνι, δεν δουλεύει η δραστέλα. Όλα διαλύθηκαν. Τα σάρωσε ο άνεμος του εκσυγχρονισμού. Υπάρχει μόνο η γέφυρα και το ποτάμι, που χαρίζει το καλοκαίρι το ήρεμο μουρμουρητό του και την ευχάριστη δροσιά του. Σαν έρθει όμως το φθινόπωρο με τις βροχές, που το πλουτίζουν άφθονα με το νερό τους και φρούσκάνει και αγριεύει και κατακυλάει ακάθεκτα από τη **Μούμα** προς τα κάτω και προκαλεί δέος, φόβη και τρομάρα με το μουγκρητό του, θαρρείς και ήρθε η συντέλεια του κόσμου.

Ας αφήσουμε όμως τώρα αυτό το τοπίο που μας προκαλεί, ανάλογα με την εποχή, διάφορα συναισθήματα κι ας ξαναγυρίσουμε στη διασταύρωση των δρόμων της Παναγίας.

Το πρώτο σπίτι δεξιά ήταν παλιά του **Απόστολου Τσιουμέτη**, που είχε δύο κόρες και ένα γιο, το **Γιάννη**. Η μία κοπέλα, η **Χρυσώ**, παντρεύτηκε το **Νάσιο Πούτισο**, που μετονομάστηκε αργότερα σε **Καραγιαννίτσουλος** και πήρε ως προίκα το σπίτι με την γύρω περιοχή. Το ίδιο έγινε πάλι, όταν πάντρεψε την κόρη του **Δεσπίνα** με το **Γιάννη Σιαμπίρη**, έδωσε το σπίτι με τη γύρω περιοχή ως προίκα. Η οικογένεια του **Γιάννη Σιαμπίρη** είναι πολυμελής. Τρεις κοπέλες και δύο αγόρια, που είναι καλά αποκατεστημένα στα Γιάννινα. Ο **Κώστας** είναι στο Ι.Κ.Α. και ο **Αποστόλης** στο Δ.Ε.Η. Το σπίτι αυτό είναι στην καλύτερη θέση του χωριού και είναι και πολύ περιποιημένο.

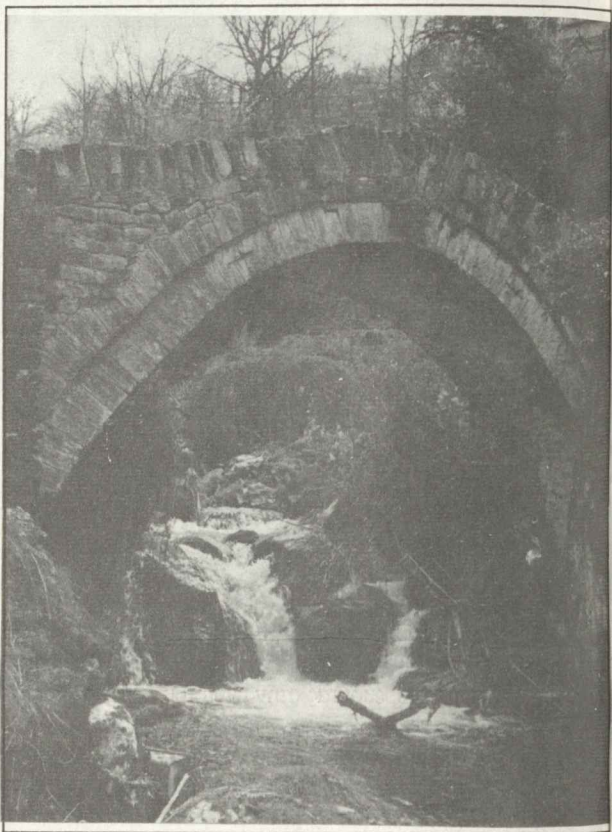
Συνέχεια, παρακάτω αριστερά, ήταν το σπίτι του **Γιάννη Φουλίνα**, που ταξιδευόταν στην Ανατολική Θράκη, στη Σαρακίνα, κοντά στη Βιζύη. Μαζί με τον αδελφό του **Νίκο** είχαν δημιουργήσει περιουσία καλή, κυρίως με κτηνοτροφικά και γεωργικά προϊόντα. Λόγω όμως της επισφαλούς θέσεως που βρίσκονταν, μεταξύ Βουλγάρων και Τούρκων, υφίσταντο τακτικά καταστροφές, ώπου το 1922 με την κατάρρευση της Μικράς Ασίας ο **Ιωάννης** αναγκάστηκε να γυρίσει στο χωριό. Ο **Νίκος** είχε πεθάνει εκεί πριν. Το σπίτι αυτό κήκε το 1943 και τώρα το ξανάκτισε ο εγγονός του **Βασίλης Πασχάλης**. Ο **Ιωάννης Φουλίνας** είχε δύο κοπέλες, τη **Δεσπίνα**, παντρεμένη με το **Δημήτριο Αδομαντίου Κουνάδο** και τη **Μαρία**, παντρεμένη με τον **Ιωάννη Πασχάλη**. Φυσικά τώρα δεν ζουν. Το σπίτι αυτό ήταν διάφορο, προσηλιακό και με μεγάλους κήπους γύρω, που απεδίδαν πολλά προϊόντα.

Παρακάτω συνέχεια ήταν το σπίτι του **Νίκου Παπαλέτσου**, που είχε παιδί το **Γιώργο Νότη**, που παντρεύτηκε τη **Μαρία Γκάτζιου**. Ο **Νίκος Παπαλέτσος**, όπως ήταν γνωστός στο χωριό, ταξιδευόταν στην Πόλη. Όταν γύριζε στο χωριό, ασχολήθηκε με το **δακούφικο νερόμυλο**. Εκεί είχε και το σύνεργα μικροκατασκευών. Καταπινόταν με πολλά. Ειδικός στη λειτουργία του μύλου, ασχολούνταν και με επιδιορθώσεις φρολογιών, κλειδαριών, να κολλάει τενεκέδες, να φτιάχνει βουτσέλια και να ασχολείται και με την μαραγκοσύνη. Καλίωνε δε και ζώα. Καταπινόταν με όλα. Πάντως στον καιρό της πείνας οι οικογένειά του δεν πείνασε χάρη στο μύλο, που όπως λέει και η παροιμία «ο **μυλωνάς τα γένεια του αν τινάξει**»

την κουλούρα του θα τη φτιάξει».

Ο γιος του, ο **Γιώργος**, άριστος μαραγκός, ασχολούνταν και με κοινωτικά ζητήματα. Πρόεδρος της Κοινότητας για πολλά χρόνια χειριζόταν τα κοινωτικά ζητήματα με καλή αντίληψη και δραστηριότητα. Συνήθως αφορώνταν περισσότερο με τα κοινωτικά ζητήματα και λιγότερο με τα οικογενειακά. Είχε εξαιρετική μνήμη και είναι λιγυρό που πέθανε χωρίς εγκαίρως να αξιοποιήσει την ικανότητά του αυτή και να συγκεντρώσουμε πολλές πληροφορίες για γεγονότα που αφορούν το χωριό.

Απέναντι ήταν το σπίτι **Γκόγκου**. Ένα παμπάλαιο διώροφο σπίτι, όπου, όπως θυμάμαι από παιδί, καθόταν η

Η πέτρινη τοξοτή γέφυρα Γκαράνη
ΦΩΤΟ ΝΙΚ. ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ

Χρυσώ Γκόγκου, που ήταν συγγενής του **Φουλίνα** και ζούσε από τη βοήθειά τους. Πέθανε σε βαθιά γεράματα και το σπίτι το κληρονόμησε η οικογένεια **Φουλίνα**. Πίσω από το σπίτι του **Γκόγκου** ήταν το σπίτι του **Διαμάντη**. Ο **Μάντης Διαμάντης** ήταν στην Επανάσταση του 1821 οπλαρχηγός. Σε μια συμπλοκή με τους Τούρκους έχασε πολλούς συντρόφους και γύρισε στο χωριό κακώς. Συντετριμμένος και εξουθενωμένος. Η γυναίκα του σαν τον είδε σε ελεεινή κατάσταση, όπως ήταν κι έγκυος, απέβαλε. Ο **Διαμάντης** μη δυνάμενος να ανεχθεί την κατάσταση του έφυγε από το χωριό και δεν ξαναγύρισε.

Και τέλος πίσω από το σπίτι του **Παπαλέτσου** ήταν το σπίτι του **Νίκου Ρέσου**, που ήταν συγγενής του **Παπαλέτσου**. Παιδιά του ήταν ο **Κώστας** και η **Μαρία**, που παντρεύτηκε το **Χρήστο Καραμασσούλη**. Ο **Κώστας** είχε τελειώσει το ροιμανικό Γυμνάσιο στα Γιάννινα και έφυγε για τη Ρουμανία όπου πέθανε προ ετών.

Και γυρίζοντας πάλι στη διασταύρωση της Παναγίας, ακολουθούμε το δρόμο, που οδηγεί προς τον Άγιο Νικόλαο. Λίγο παρακάτω συναντούμε το σπίτι του **Αντώνη Νότη**. Είναι καινούριο. Το έκτισε δίπλα από το παλιό σπίτι του **Χριστόδουλου Χαδόλιου**, που λεγόταν **Τοζίκος**. Αυτό το σπίτι το αγόρασε ο **Αντώνης Νότης** και έκτισε το καινούριο που μένει τώρα. Ο **Τοζίκος** ταξίδευσε στην Ανατολική Θράκη, όπου και πέθανε. Είχε δύο παιδιά, τον **Αγγέλη** που πέθανε νέος και τον **Κώστα** που είχε παντρευτεί μια κοπέλα από το Σκαμνέλι. Και αυτός πέθανε στην ξενιτιά αφήνοντας δύο παιδιά.

Πίσω από αυτό το σπίτι σώζεται ακόμη το σπίτι του **Γιάννη Αγγέλη**, διώροφο από τα πολύ καλά παλιά σπίτια. Τώρα το κατέχει ο **Γιάννης Σιαμπίρης** που το χρησιμοποιεί σαν αχερώνα.

Και εδώ βάζουμε τελεία και παύλα στην έρευνά μας αυτή της μεγάλης και πολυάνθρωπης συνοικίας που ήταν κάποτε. Τώρα όμως φθίνει και αυτή. Όμως τηρούμεν των αναλογιών και σε σύγκριση με τους άλλους μαχαλάδες του χωριού η συνοικία αυτή κρατείται ακόμη. Κι αν κυκλοφορήσεις εδώ, κάποιον θα συναντήσεις να σε χαιρετήσει, ενώ στους άλλους μαχαλάδες, τώρα ιδίως του χειμώνα, βασιλεύει άκρα σιγή.

ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΝ

ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Γράφει ο **Λάμπρος Τάσης**

Καρτερώντας την Παρασκευή

Θέλω, να 'ρθεί η καλή Παρασκευή, της πόλης του Μινώταυρο, για λίγο να ξεφύγω... σαν τον από, μια ανάσα, να διαβώ το Ροντοβάνι... κοντά σου να 'ρθω, όσο πιο γρήγορα μπορέσω...

Να σ' αγναστέω από τη Μούμα, ν' αγαλιάζω, να σε κοιτάω κατάματα -ερωτευμένος- στις εκκλησιές, τα μικρά παράθυρα του τρούλου...

Να πούνε, «καλώς όρισε», της Τσέλλας οι φιλίες, «γεία σου» η ρακούλα του Αντιμάνου από πέρα, «γελάκι» το τοξωτό γιοφύρι της **Κουίτας**, «κελάρυσμα» πιο κάτω, από των **Νότιων** το μύλο...

Κι εγώ, κλειώντας τα μάτια, θες, να 'ν' για αυτά που βλέπω, να 'ναι των χρόνων μνήμες, ή αυτά που καρτεράν μπροστά μου, να δρέψω ό,τι απλόχερα προσφέρεται, από σένα.

Θέλω να σεργιανίσω πέρα από τον Πλάτανο, μ' ένα τσιγάρο συντροφιά, (αποζητώντας στην έξοδο κι άλλη έξοδο), πάντα αερινίζοντας ψηλά, κάπου στις Μπάλας τα ζωνάρια, μια θύμηση, ποιος ξέρει ανασπλώντας... Πιο πέρα, μια ομίχλη που αναδύεται, σπορδίζετα, χορεύοντας στην πνοή του αέρα, -Ιδια Νεράϊδα, εκεί κοντά στη βρύση- κλωθογυρνάει και τριβεται, αφιίνεται στην αγκαλιά του κόκκινου βρόχου-καβαλιέρου της- θωρό τ' ανέβασμά της... τη χάνω... Θέλω να πω στις χούφτες μου νερό, απ' την πηγή της Πέτρας που αρροσάται... -Τι να ευχαριστήσω;- -Το δημιουργό της, (μ' απαντά). -Που ευτύχισα να πω, (της λέω). -Που ήπιες κι ευτύχησες, (μου λέει)...

Θέλω να συνεχίσω να 'βγω στο παγκάκι, (τάμα που με τραβεί σαν Ιθάκη), εκεί κοντά, στον πεύκο, στο Μιρμιντού, π' αγναντεύεις Αν Μηνά και τη Σκαρβένα, (που μου θυμίζουν το πάτιρο χόμ). Σαν Αίολος, να κλείσω σ' 'αδειανό σάκι μου, ΟΛΑ του κόσμου τα όμορφα, αντάμα με τ' ασίμαντα που βλέπουνε τα μάτια μου... Θέλω να πω:

Δικές μου τούτες οι στιγμές, να τις βιώσω... Κι έτσι πλούσιος, να ικετέψω, να επιστρέψω σε χρώμα, ήχο κι άρωμα κι ότι γεννάει του νου μου το καντίλι, να μου πληρύνουν ως απάνω, το αδειό της καθημερινότητας, για να μπορώ, να φορέσω ένα χαμόγελο, στο γυρισμό, που χάθηκε στο καθωπλισμένο, στο προί-βράδυ, Γενάρη-Δεκέμβρη, στα είκοσι-τριάντα-σαράντα...

Θέλω να νιώσω, πως μου επιτρέπεται (πως μου επιβάλλεται) να συνεχίσω (ν' αρ' ιστώ) να περνά τις άλλες μέρες μου (σαν άνθρωπος να ζίσω)...

Θέλω... να δε μπορώ... και μένω στο λαβύρινθο, (κι ας τρώει την κάθε μέρα μου) γιατί μου δίνει υλικά, που μπορώ κι απολαβαίνω, αυτό που θέλω...

ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΝΟΕΡΑ

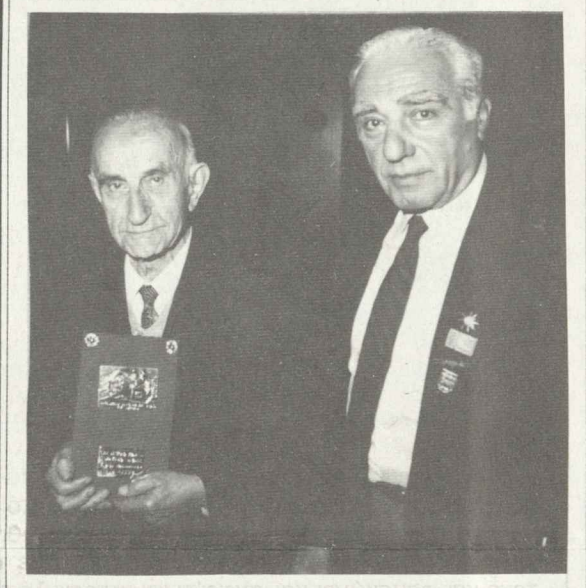
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Την Κυριακή 10 Νοεμβρίου 1996 έγινε στο Μητροπολιτικό Ναό Ιωαννίνων δέηση στη μνήμη των θανόντων ορειβατών. Το απόγευμα και στις 7 η ώρα πραγματοποιήθηκε πανηγυρική εκδήλωση για τα 60 χρόνια από την ίδρυση του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων, απονομή τιμητικών διακρίσεων και προβολή ολίστης, στην κεντρική αίθουσα του Μεγάρου της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών.

Από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου βρίσκονται στη ζωή μόνο δύο Ζαγορίσιοι ορειβάτες:

1. Ο **ΔΑΥΣΣΕΑΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ**, συνταξιούχος Συμβολαιογράφος, από το Μικρό Πάπιγκο, γεννηθείς το 1907 και 2. Ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤ. ΓΚΑΡΑΝΗΣ**, Συνταξιούχος Διευθυντής Εμπορικής Τράπεζας, από το Βρυσοχώρι, γεννηθείς το 1906, στους οποίους απενεμήθηκε ειδική πλακέτα.

Από την εκδήλωση δεν μπορούσε να απουσιάζουν τα

Ο κ. Απόστολος Γκαράνης (δεξιά) με τον Πρόεδρο του Ο.Σ. Ιωαννίνων κ. Γ. Νικολαΐδη

παιδιά και τα εγγόνια του Απόστολου Γκαράνη, που για ολόκληρες δεκαετίες έζησαν και θαύμασαν από κοντά το κουράγιο του και την προσήλωσή του στην ορειβατική ιδέα. Ανέβηκε σε όλα τα ελληνικά βουνά. Την αγάπη για το βουνό και την ορειβασία την εμφύσησε ο μακαρίτης αδελφός του **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ. ΓΚΑΡΑΝΗΣ** ορειβάτης και αυτός. Αυτός τον έγραψε αρχικά στον φυσιολατρικό και ορειβατικό σύλλογο ΠΑΜ (πεύκο, σήρ, νερό) το 1927 στην Αθήνα, όπου ήταν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Το 1928 έγινε μέλος του Δ.Σ. και ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ**.

Το 1931 μετατέθηκε στην Εμπορική Τράπεζα Ιωαννίνων και εκεί με άλλους φίλους του βουνού άρχισαν τις αναβάσεις στα βουνά της Ηπείρου. Το 1936 σε σκέψη που είχανε στα Γιάννινα πήραν την απόφαση να ιδρύσουν τον Ορειβατικό Σύλλογο Ιωαννίνων με πρόεδρο τον **ΚΛΕΑΡΧΟ ΣΤΑΡΑ** από το Μικρό Πάπιγκο, που ήταν η ψυχή του Συλλόγου. Ο πατέρας μου **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ** ήταν Ταμίας. Ακόμη ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΑΡΑΝΗΣ** είναι και μέλος του Ορειβατικού Συλλόγου Βρυσοχωριού.

Στις επιστολές που εστάλησαν στους δύο τιμωμένους ορειβάτες αναφέρονται μεταξύ άλλων τα κάτωθι: «Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ο.Σ. Ιωαννίνων, εκτιμώντας ιδιαίτερα την πολυετή ορειβατική δράση σας και το γεγονός, ότι υπήρξατε ένας εκ των ιδρυτών του Συλλόγου, απεφάσισε να σας τιμήσει με ειδική πλακέτα, με την ευκαιρία του εορτασμού των 60 χρόνων του Συλλόγου μας».

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΣΙΔΚΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Μορφωτικός και Ορειβατικός Σύλλογος Βρυσοχωριού και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας «Τα Νέα του Βρυσοχωριού» συγχαίρουν τους δύο αειθαλείς Ζαγορίσιους ορειβάτες **ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΓΚΑΡΑΝΗ** από το Βρυσοχώρι και **ΔΑΥΣΣΕΑ ΣΚΟΥΡΤΗ** από το Πάπιγκο, για την τιμητική πλακέτα που τους απονεμήθηκε «για την πολυετή ορειβατική τους δράση» στην εκδήλωση που έγινε στις 10 Νοεμβρίου 1996 στην αίθουσα της Εταιρείας Ηπειρωτικών Μελετών «για τα 60 χρόνια του Ορειβατικού Συλλόγου Ιωαννίνων».

ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Η ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΠΑΡΟΙΚΙΑ

Η Βρυσοχωριτική παροικία Ιωαννίνων ενισχύθηκε σημαντικά, από τις αρχές του περασμένου φθινοπώρου, με την εγκατάστασή στα Γιάννινα των παρακάτω συγχωριανών μας:

Ο **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ** με τη σύζυγό του **Σταυρούλα** και τις δύο κόρες τους **Γεωργία** και **Νικολέττα**, εγκαταστάθηκαν από τις αρχές Σεπτεμβρίου στα Γιάννινα στο ιδιόκτητο διαμέρισμά τους. Ο **ΚΩΣΤΑΣ** μετατέθηκε από το Αγρίνιο όπου υπηρετούσε ως δάσκαλος και τοποθετήθηκε στο 10ο Δημ. Σχολείο Ιωαννίνων. Ο **ΚΩΣΤΑΣ** είναι μέλος του Δ.Σ. του **ΜΟΣ** και συμμετέχει ενεργά σε κάθε δραστηριότητα που αφορά το Σύλλογο και το χωριό.

Ο **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΜΙΑΗΣ** του **Νικολάου** και της **Σταυρούλας**, που υπηρετούσε στην **Κύμη Ευβοίας** ως υπάλληλος του **ΙΓΜΕ**, μετατέθηκε και εγκαταστάθηκε από τα μέσα Νοεμβρίου στα Γιάννινα. Ήδη υπηρετεί στο **ΙΓΜΕ** Ιωαννίνων.

Τρία αδέλφια ο **ΚΩΣΤΑΣ**, ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ** και ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΙΑΡΗΣ**, παιδιά του **Αντώνη** και της **Ευτέρπης Μπιάρη**, εγκαταστάθηκαν διαδοχικά στα Γιάννινα.

Ο **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΙΑΡΗΣ** με τη σύζυγό του **Όλγα** και τις δύο κόρες τους **Ευτέρπη** και **Κατερίνα**, που υπηρετούσε ως **Λοχαγός** σε μονάδα των Φερών Έβρου, εγκαταστάθηκε στα Γιάννινα και υπηρετεί στο Τάγμα θεωρακιωμένων στο Πέραμα Ιωαννίνων.

Ο **ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΙΑΡΗΣ**, καθηγητής Φυσικής Αγωγής μετατέθηκε από το Γυμνάσιο του Αιγίου στα Γιάννινα και τοποθετήθηκε στο 3ο Γυμνάσιο Ιωαννίνων.

Ο **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΠΙΑΡΗΣ**, που υπηρετούσε ως δάσκαλος στο 4ο Δημ. Σχολείο Αθηνών, μετατέθηκε και τοποθετήθηκε σε σχολείο της πόλης των Ιωαννίνων. Η σύζυγός του **ΓΚΟΥΝΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑ**, χειρίστρια ακτινολογικού εργαστηρίου μετατέθηκε και τοποθετήθηκε στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Δουρούτης Ιωαννίνων. Το ζεύγος **ΑΠΟΣΤΟΛΗ** και **ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΜΠΙΑΡΗ** έχει μια κορούλα που φέρει το όνομα της γιαγιάς της **ΕΥΤΕΡΠΗΣ**.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** καλωσορίζει τους φίλους Βρυσοχωριίτες και τις οικογένειές τους στα Γιάννινα, τους εύχεται ευχάριστη διαμονή και υπηρεσιακή ενασχόληση και συνεχή επικοινωνία και επαφή με τη βρυσοχωριότητα παροικία και το Βρυσοχώρι.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ ΑΕΙ ΚΑΙ ΤΕΙ

Ο κατάλογος των επιτυχόντων στις Πανελλήνιες εισαγωγικές εξετάσεις για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ διευρύνεται με τις ακόλουθες επιτυχίες που σημείωσαν τα Βρυσοχωριόποια:

1. **ΒΑΚΑΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** του **Κίμων** και της **Σταυρούλας**, στην Ανώτατη Γεωπονική Σχολή Αθηνών.
2. **ΠΑΣΧΑΛΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ** του **Γεωργίου** και της **Αριστούλας** στο Τμήμα Φυσικής Αγωγής (ΤΕΦΑΑ) Τρικάλων.
3. **ΚΛΑΜΟΥΡΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ** του **Νικολάου** και της **Σταματίας** (εγγονός του **Χαράλαμπος** και της **Ζωζώς Τράμμα**) στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής Εσθής.
4. **ΚΟΥΝΑΒΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ** του **Δημητρίου** και της **Έλεας** σπουδάζει στη Σχολή Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Bradford κοντά στο Μάντσεστερ της Αγγλίας.
5. **ΜΠΙΖΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ** του **Γιάννη** και της **Αθηνάς** σπουδάζει στο Τμήμα Υπομηχανικών Ορυχείων και Μεταλλών του ΤΕΙ Κοζάνης.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συχαίρουν τους επιτυχόντες και τους γονείς τους και τους εύχονται καλές σπουδές.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Η **ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΤΡΑΜΜΑ - ΚΛΑΜΟΥΡΗ** κόρη του **Χαράλαμπος** και της **Ζωζώς Τράμμα**, τοποθετήθηκε **Περιφερειακός Δ/ντής Χαλκιδικής**.

Ο **ΜΟΣ** και η **Συντακτική Επιτροπή** συχαίρουν τη **ΣΤΑΜΑΤΙΑ** για την τιμητική αυτή διάκριση και της εύχονται κάθε επιτυχία στο έργο της.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΛΑΙΟΓΙΑΝΝΗΣ (Ναύπακτος) προσέφερε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές (Γ' ΔΟΣΗ).

Η κ. ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ (Αθήνα) προσέφερε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΓΕΩΡΓΙΟΥ και των γονέων της ΝΙΚΟΛΑΟΥ και ΜΑΡΙΑΣ ΣΙΑΝΙΔΗ.

Ο κ. ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων του ΑΝΤΩΝΙΟΥ και ΜΑΡΙΑΣ και του ΚΩΣΤΑΚΗ ΠΡΟΪΟΥ που τόσο πρόωρα και άδικα χάθηκε προ 4/ετίας.

Ο κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΕΞΑΡΧΟΥ (Θεσ/νίκη) Ναυτικός προσέφερε εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη του πατέρα του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΞΑΡΧΟΥ.

Ο κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΟΤΗΣ (Βρυσοχώρι) προσέφερε εξήντα χιλιάδες (60.000) δραχμές.

Η κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΚΑΡΑΝΗ (Αθήνα) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές (τρίτη δόση) στη μνήμη του συζύγου της ΑΠΟΣΤΟΛΗ Ζ. ΓΚΑΡΑΝΗ.

Ο κ. ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΣΙΑΜΠΙΡΗΣ (Βρυσοχώρι) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του παππού του ΚΩΝ/ΝΟΥ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και των γιαγιάδων του ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΣΙΑΜΠΙΡΗ και ΜΑΡΙΑΝΘΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗ.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝ. ΒΑΚΑΡΟΣ (Ιωάννινα) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές.

Η κ. ΤΖΕΝΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ (Κομοτηνή) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη του Βρυσοχωρίτη συζύγου της ΠΑΣΧΑΛΗ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗ.

Η κ. ΕΛΛΗ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΥ-ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ (Θεσ/νίκη) προσέφερε πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων της ΑΝΤΩΝΙΟΥ και ΜΑΡΙΑΣ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗ.

Το ζεύγος ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ και ΕΥΤΕΡΠΗΣ ΤΣΙΟΜΙΔΗ (Ιωάννινα) προσέφεραν πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων τους ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΙΟΜΙΔΗ ΚΑΙ ΜΑΡΚΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

Ο κ. ΗΛΙΑΣ Ε. ΡΑΜΜΟΣ, οικοδομικά υλικά (Ιωάννινα) προσέφερε σαράντα τρεις χιλιάδες (43.000) δραχμές.

Ο κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΠΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Βέροια) προσέφερε είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) δραχμές στη μνήμη του πατέρα του ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Ο κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΓΙΑΣ (Πειραιά) Πλοίαρχος του Εμπορικού Ναυτικού προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές.

Η κ. ΧΡΥΣΗ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ (Βρυσοχώρι) προσέφερε είκοσι χιλιάδες (20.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΣΙΟΜΙΔΗ και της μητέρας της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΕΞΑΡΧΟΥ.

Η μαθήτρια ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΤΣΙΟΜΙΔΟΥ του Αδαμαντίου και της Ευτέρπης (Ιωάννινα) προσέφερε δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) δραχμές στη μνήμη του ευεργέτη ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ.

Η κ. ΕΥΘΥΜΙΑ ΒΑΣΣΟΥ (Βέροια) προσέφερε δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) δραχμές στη μνήμη του συζύγου της ΜΑΡΚΟΥ ΒΑΣΣΟΥ.

Ο κ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΕΤΣΙΔΗΣ (Αιγίνιο) προσέφερε δέκα πέντε (15.000) δραχμές.

Η κ. ΑΡΤΕΜΙΣΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΩΡΗ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη των γονέων της ΠΑΣΧΑΛΗ και ΣΤΑΜΑΤΙΑΣ.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ και η κ. ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΛΑΧΟΥ (το γένος Β. Νούτσου) Βέροια, προσέφεραν δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές.

Η κ. ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΣΙΑΜΠΙΡΗ-ΤΣΙΜΠΟΥΚΕΛΗ (Αθήνα) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές.

Η μαθήτρια ΜΑΡΙΑ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ του Ευθυμίου και της Χαϊδούλας (Αλεξάνδρεια) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη του ευεργέτη ΧΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ.

Η κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΓΙΑ (Λογγάδες Ιωαννίνων) προσέφερε οκτώ χιλιάδες πεντακόσιες (8.500) δραχμές.

Ο κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΩΝΗΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές.

Ο κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΑΚΚΑΣ (Ελεούθερο), προσέφερε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ-ΑΡΜΑΤΑ

Ο ΗΛΙΑΣ και η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΠΑΡΚΑ (Ιωάννινα) προσέφεραν για τον Άγιο Χαράλαμπο διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές στη μνήμη της θείας τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ-ΑΡΜΑΤΑ.

Ο ΗΛΙΑΣ ΑΡΜΑΤΑΣ και τα παιδιά του ΝΙΚΟΛΑΟΣ και ΒΑΣΩ ΑΡΜΑΤΑ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ και ΑΝΔΡΙΑΝΑ ΣΙΩΠΗ (Ιωάννινα) προσέφεραν εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές στη μνήμη της συζύγου και μητέρας τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ και η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΑΡΚΑ (Ιωάννινα) προσέφεραν πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχμές στη μνήμη της αδελφής τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ο ΝΙΚΟΛΑΟΣ και η ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ (Ιωάννινα) προσέφεραν δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη της θείας τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Ο κ. ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ (Αλεξάνδρεια) προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές στη μνήμη της εξαδέλφης του ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Η κ. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΓΚΑΡΑΝΗ-ΠΑΠΑΚΩΝ/ΝΟΥ (Αθήνα) προσέφερε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές στη μνήμη της ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ-ΑΡΜΑΤΑ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ και η ΑΡΙΣΤΟΥΛΑ ΒΑΚΑΡΟΥ (Ιωάννινα) προσέφεραν 50.000 δραχμές στη μνήμη της εξαδέλφης τους ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΡΜΑΤΑ.

Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ και η ΤΑΤΙΑΝΑ ΣΙΩΠΗ προσέφεραν 15.000 στη μνήμη της γιαγιάς τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ και η ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ, προσέφεραν 15.000 στη μνήμη της αδελφής τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ και η ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΣΙΑΠΑΤΗ, (Ιωάννινα) προσέφεραν 10.000 στη μνήμη της εξαδέλφης τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗΣ προσέφερε δέκα χιλιάδες (10.000) δρχ. στη μνήμη της εξαδέλφης του Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΚΩΝ/ΝΟΣ και η ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΟΥΒΑΤΣΙΟΥ, προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη της εξαδέλφης τους Ελευθερίας Αρματά.

Η οικογένεια ΑΛΕΚΟΥ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗ, προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη της Ελευθερίας Αρματά.

Η οικογένεια ΜΗΤΣΟΥ ΑΡΜΑΤΑ προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη της Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ και η ΒΑΓΓΕΛΙΩ ΛΙΜΠΕΡΑΚΗ προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη της εξαδέλφης τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ και η ΣΟΦΙΑ ΑΡΜΑΤΑ, προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη της αδελφής τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ και η ΜΑΡΙΚΑ ΑΡΜΑΤΑ, προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη της αδελφής τους Ελευθερίας Αρματά.

Ο κ. ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΜΑΤΑΣ, προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη της Ελευθερίας Αρματά.

Ο κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΜΑΤΑΣ, προσέφερε 10.000 δραχμές στη μνήμη της κόρης του Ελευθερίας Αρματά.

Η ΒΑΣΙΛΩ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗ και ο ΑΛΕΚΟΣ ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ, προσέφεραν 10.000 δραχμές στη μνήμη της ανιψιάς και εξαδέλφης αντίστοιχα Ελευθερία Αρματά.

Η κ. ΧΡΥΣΗ ΠΟΥΠΟΒΙΝΗ προσέφερε 5.000 δραχμές στη μνήμη της κόρης της Ελευθερίας Αρματά.

Ο ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ και η ΕΛΕΝΗ ΤΖΗΜΑ προσέφεραν 5.000 δραχμές στη μνήμη της Ελευθερίας Αρματά.

ΔΩΡΕΑ

Η ΚΟΥΝΑΒΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (Βόλος) προσέφερε για την εφημερίδα 10.000 δραχ. στη μνήμη του συζύγου της ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΥΝΑΒΟΥ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εξάρχου Θεόδωρος	40.000
Χαριζόπουλος Θωμάς	15.000
Τσιάνη - Glingan - Χαρίκλεια (ΗΠΑ)	\$ 50
Καγιάς Ευάγγελος	10.000
Κυριακάκη Μαίρη	10.000
Πετσίδης Κων/νος (Αιγίνιο)	10.000
Σαχρόνη Αθανασία	10.000
Κουνάβου Γαλήνη	5.000
Ρέμος Κων/νος	5.000
Τσιομίδης Αδαμάντιος	5.000
Πετσίδης Απόστολος (Σουηδία)	5.000
Μπόϊκος Δημήτριος	5.000
Πέτσιος Αντώνιος	5.000
Σταματοπούλου Έλλη	5.000
Σαμαράς Χρήστος	5.000
Δημητράκης Δημήτριος	5.000
Ντιναλέξης Απόστολος	5.000
Εξάρχου-Φασούλη Ευγενία	5.000
Παπαδοπούλου - Κόρακα Δέσποινα	5.000
Παπαποστόλου Χαράλαμπος	5.000
Τσίπρας Βασίλειος	5.000
Κυράτση - Μπάκα Σταματία	5.000
Νούτσος Απόστολος	5.000
Σταματιάδης Χρήστος	5.000
Κοντογιάννης Μιχαήλ	5.000
Κολιός Ιωάννης	5.000
Νούτσος Αθανάσιος	5.000
Νούτσου Δέσποινα	5.000
Εξάρχου Σταματία του Μιχαήλ	5.000
Πουποβίνης Ευθύμιος	5.000
Σιαμπίρης Γεώργιος του Κων/νου	5.000
Σιαμπίρης Ιωάννης του Γεωργ.	5.000
Τάκος Γεώργιος	5.000
Σιαμπίρης Κων/νος του Ευαγ.	5.000
Σιαμπίρης Ευάγγελος του Κων.	5.000
Στατηρά Καίτη	5.000
Μηλίντας Στέργιος	5.000
Καραγιαννόπουλος Απόστολος	3.000
Τσιομίδου Χρυσή	3.000
Μηλίγγος Γεώργιος	3.000
Τάτσης Μιχαήλ	3.000
Ρέμου-Παπαδοπούλου Χρυσούλα	3.000
Μηδέρης Κων/νος του Αντων.	1.500
Πασχαλιώρη Αρτεμισία	1.500
Ζάψας Σωτήριος	1.000

ΕΙΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ - ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Εξάρχου Θεόδωρος	10.000
Κουνάβου Γαλήνη	5.000
Πετσίδης Κων/νος (Αιγίνιο)	5.000
Σακκάς Χρήστος (Ελεούθερο)	5.000
Ρέμος Κων/νος	4.000
Κουνάβος Δημήτριος του Αθαν.	3.000
Εξάρχου Νίκη	2.500
Γεωργόπουλος Λάμπρος	2.000
Πέτσιος Αντώνιος (Γιάννενα)	2.000
Πουποβίνης Ευθύμιος	2.000
Σταματοπούλου Έλλη	2.000
Τσιομίδης Αναστάσιος του Γεωργ.	2.000
Δημητράκης Αναστάσιος	1.000
Ζάψας Σωτήριος	1.000
Μπόϊκος Δημήτριος	1.000
Νότης Δηροσθένης	1.000
Σιαμπίρης Ευάγγελος του Κων.	1.000
Σιαμπίρης Κων/νος του Ευαγ.	1.000
Τσιομίδης Κων/νος του Νικ.	1.000
Χαντόλιος Κων/νος του Ιωάν.	1.000
Καραγιαννόπουλος Ιωάννης	500

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Μ.Ο.Σ. ΒΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ ΖΑΓΟΡΙΟΥ
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κυκλοφορούν σε 900 φύλλα

Επιμέλεια - Μοντάζ - Εκτύπωση:
Π. ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ
Στοά Ορφεία Ιωάννινα
Τηλ.: 77433 - 25634
FAX: 77871

Υπεύθυνος για το Νόμο

ΕΥΤΥΧΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Πρόεδρος Μ.Ο.Σ.

N. Ζέρβα 44 - 45332 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Τηλ.: 0651 - 37045

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ

1. Δρ. Αδαμάντιος Τσιομίδης
Γυναϊκών Πίνδου 16
45.444 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 33553
2. Δρ. Δημήτριος Αθ. Κουνάβος
Πεδινή Ιωαννίνων
Τηλ. 0651 / 93577

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Κουνάβος Αδαμάντιος
2. Τσιομίδης Αδαμάντιος
3. Κουνάβος Δημήτριος Αθ.
4. Γκαράνης Σταύρος
5. Πασχάλης Στέργιος
6. Ρέμος Αναστάσιος
7. Οικονόμου Ευτυχία
8. Χαντόλιος Κων/νος
9. Πουποβίνης Ευθύμιος
10. Τάτσης Λάμπρος

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

- α. Εισφορές - συνδρομές
ΤΑΣΟΣ ΡΕΜΟΣ
Ζίννη 5 - 45444 - Ιωάννινα
Τηλ.: 0651 / 37001
- β. Συνεργασίες
ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ ΑΣΤΕΡΙΟΣ
Γιάννενα 2 (Ταχυδρομείο)
Τ.Κ. 45002 Τηλ.: 0651 / 20 974
- γ. Συνεργασίες
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΑΤΣΗΣ
Σαμουήλ 51 - 45 444 - Ιωάννινα
Αρ. τηλ.: 0651 / 34 219
- δ. Κατόρθη επίσημη συνδρομή
δραχμές: 1.000